

2017

wydanie z płytą CD

BIULETYN nr 29

Wydawca

Stowarzyszenie-Klub Kawalerów Orderu Wojskowej
Wirtuti Militari
ul. 29 Listopada 1, 00-904 Warszawa
tel. (22) 848 14 30, vmklub@psd.com.pl

Konsultacja

Zygmunt Łabędzki, Bronisław Maciaszczyk

Opracowanie tekstów,

redakcja, opracowanie graficzne, przygotowanie do druku
Liliana Tryka

Fotografie

Henryk Ratyna

Okladka

Liliana Tryka

Łamanie i druk

ISSN: 1732 – 4974

Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania zmian i skrótów
w nadesłanych materiałach.

Warszawa, 2017 r.

W „Biuletynie nr 29”:

1. Wstęp
2. Jubileuszowe Spotkanie Klubu VM
3. Ustawa o orderze Virtuti Militari z 1919 roku
4. Porozumienie o współpracy MON i Klubu VM
5. Statut Klubu VM
6. Statut Kapituły Orderu Virtuti Militari
7. Rozmowa z dyrektorem szpitala wojskowego w Busku-Zdroju
8. Komunikaty Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych
9. Afisz „Poza kolejnością”
10. Danuta Przystasz - Honorowy Obywatel Sanoka
11. 71. rocznica Krwawej Niedzieli w Kryłowie
12. Uroczystości rocznicowe w Warszawie
13. 75.rocznica odznaczenia gen. Władysława Andersa orderem Virtuti Militari
14. Z żałobnej karty
 - ✚ Śp. Maria Stypułkowska-Chojecka „Kama”
 - ✚ Śp. generał w st. spocz. Aleksander ARKUSZYŃSKI „Maj”
 - ✚ Śp. Elżbieta Dziębowska „Dewajtis”
 - ✚ Śp. płk w st. spocz. Bolesław Siemiątkowski „Czarny”
 - ✚ Śp. gen. bryg. pil. w st. spocz. Ludwik Krempa
 - ✚ Śp. gen. bryg. w st. spocz. Janusz Brochwicz-Lewiński „Gryf”
 - ✚ Śp. kpt. w st. spocz. Lucjan Wiśniewski „Wierny” , „Sęp”
 - ✚ Śp. płk w st. spocz. Zygmunt Łabędzki „Łoś”
15. Zapowiedź tematów w kolejnym biuletynie
16. Życzenia świąteczno-noworoczne od Klubu VM

Na okładce: Uczestnicy Jubileuszowego Spotkania Stowarzyszenia-Klubu Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari z okazji 15-lecia działalności, 17.06.2016 r.

Od Redakcji:

Szanowni Państwo, Drodzy Czytelnicy,
niniejszy numer „Biuletynu” poświęcamy przede wszystkim Jubileuszowi działalności naszego Stowarzyszenia. Dołączamy płytę CD zrealizowaną przez Wojskowe Centrum Edukacji Obywatelskiej, zawierającą materiał filmowo-fotograficzny. Wspomnimy też najważniejsze wydarzenia, w których uczestniczyliśmy w pierwszej połowie 2017 roku. Kolejne materiały opublikujemy w „Biuletynie nr 30”, który prześlemy do Waszych rąk w I kwartale 2018 roku. Klub VM jest stowarzyszeniem „wiarusów”, jak mawiają sami Kawalerowie VM, ale staramy się dotrzymać kroku współczesności i sprostać oczekiwaniom, dlatego już na dobre zadomowiliśmy się w multimedialnej przestrzeni publicznej, gdzie staramy się na bieżąco informować o naszych przedsięwzięciach, uczestniczyć w sprawach ważnych, albo też takie właśnie wspierać i upowszechniać. A przede wszystkim, umożliwiamy bezpośredni kontakt z nami wszystkim zainteresowanym. Dlatego też, serdecznie zapraszamy na naszą stronę internetową: www.klubvm.org.pl i na *Facebook*. Życzymy interesującej lektury i zachęcamy do kontaktu z nami.

ołk Zygmunt ŁABĘDZKI

Głównym celem spotkania, jakie miało miejsce 17 czerwca 2016 roku była sprawa nie tylko uroczystego podkreślenia Jubileuszu 15-lecia działalności Klubu VM, ale wznowienie naszych starań o decyzję władz – w tym Sejmu RP – o przywrócenie nadawania orderu *Virtuti Militari*.

Ten najstarszy i najwyższy rangą order przestał być nadawany mimo wybitnych zasług bojowych żołnierzy polskich wysyłanych przez władze państwowe i wojskowe do walki z terroryzmem, zagrażającym również naszej ojczyźnie.

Uroczystości jubileuszowe odbyły się ponadto praktycznie w „przeddzień” wielkiego jubileuszu, jakim jest 225-lecie ustanowienia tego orderu, którego zapoczątkowanie zbiega się z datą zwycięskiej bitwy pod Zieleńcami w 1792 roku, w obronie Konstytucji 3 Maja.

Mimo jednoznacznie przychylnych opinii wielu byłych dowódców Rodzajów Sił Zbrojnych oraz pisemnego wniosku Szefa Sztabu Generalnego do ówczesnego prezydenta Bronisława Komorowskiego, aby wznowić nadawanie, mimo również jednoznacznych opinii w tej sprawie, jaką wyrazili wszystkie Damy i Kawalerowie orderu VM – członkowie Klubu VM w dwóch kolejnych ankietach (2006 r. i 2016 r. - wynik głosowania, to: 84% na „tak”, 10% nie miało zdania, a 6% było wyraźnie na „nie”), dotychczas nie tylko nie podjęto na szczeblu decyzyjnym konkretnych rozmów na ten temat, ale nawet nie powołano nowych członków do składu Kapituły VM. Więcej - prezydent Komorowski, ku rozczarowaniu środowiska kombatanckiego, zdecydował o zaprzestaniu w ogóle uzupełniania składu osobowego Kapituły (naszym głosem, w tej sprawie, jest tekst Liliany Tryki, na następnym kartach biuletynu, dlatego też w tej chwili nie będę szerzej opisywał zagadnienia).

Z drugiej strony, według opinii Dam i Kawalerów VM, już wcześniej „wykruszająca” się Kapituła VM przyjęła tę decyzję bezkrytycznie, gdyż małostkowo uparła się, aby zapisać się w historii jako ostatnia Kapituła VM.

Według opinii i oczekiwań współczesnych weteranów wojennych, których męstwo walkach z terroryzmem stanowiących wyprzedzające działania obronne chlubnie zapisuje się w historii oręża polskiego, jest wiele przykładów męstwa godnych nagrodzenia – obok Krzyża Wojskowego – orderem VM.

Jednym z rozwiązań postulowanych przez Klub VM jest powołanie wspólnej kapituły dla Orderu Virtuti Militari i Krzyża Wojskowego, co umożliwiłoby kontynuowanie tradycji tego najstarszego wojskowego [od 1792 roku; przymiotnik „wojenny” wprowadzono dopiero w 1933 roku w celu ograniczenia ilości nadań orderu] i najgodniejsze, najwyższe nagradzanie współczesnych żołnierzy Wojska Polskiego. Miałoby to też ogromny wpływ na kształtowanie pozytywnego wizerunku wojska i patriotyczną edukację społeczeństwa, ale nade wszystko – wzmacniałoby morale żołnierza, którego wysiłek i poświęcenie w służbie dla ojczyzny byłyby – również w jego odczuciu – docenianie i godnie nagradzane.

Według wstępnych opinii władz państwowych, które przeanalizowały tak opinię Sztabu Generalnego, jak i żyjących Dam i Kawalerów Virtuti Militari, spotkanie jubileuszowe Klubu VM i zgłoszone na nim postulaty są pozytywnie inne od stanowiska doradców poprzedniego prezydenta RP. Wyrazem tego są niewątpliwie wypowiedzi i pisma kompetentnych przedstawicieli władz złożone na naszym spotkaniu.

Przed wojną charakterystyczne dla dbałości władz o żołnierzy uznanych przez historię za bohaterów wojennych było stanowisko Marszałka Józefa Piłsudskiego, który po ustabilizowaniu się państwa polskiego, po zaborach i wyniszczającej wojnie z bolszewikami, kiedy gospodarka kraju wypracowała m. in. Staropolski Okręg Przemysłowy [jako część Centralnego Okręgu Przemysłowego II RP], a waluta stała się pieniądzem wymiennym, znalazło to swój wyraz w Ustawie Sejmowej z 1933 roku, precyzującej obowiązki władz i regulującej należne uprawnienia i przywileje Dam i Kawalerów Orderu Virtuti Militari.

Wprawdzie, za wyjątkiem jednego, wszyscy poprzedni ministrowie obrony narodowej poparli inicjatywę wznowienia nadawania orderu Virtuti Militari, to jednak nieustępliwość prezydenta Bronisława Komorowskiego niweczyła nasze starania.

Przy obecnej pozycji ministra obrony narodowej Antoniego Macierewicza oraz przy przychylnym stosunku do spraw weteranów prezydenta RP Andrzeja Dudy i docenianiu przez niego roli Virtuti Militari (co znalazło swój wyraz w oficjalnych wypowiedziach podczas naszego Jubileuszu), mamy podstawy do oczekiwania na podjęcie konkretnych (mamy nadzieję, że oczekiwanych przez nas) decyzji. Mamy nadzieję, że wreszcie to nastąpi i nikt już nie będzie oczekiwał od nas, 90-latków, abyśmy „cierpliwie czekali”...

Liliana TRYKA

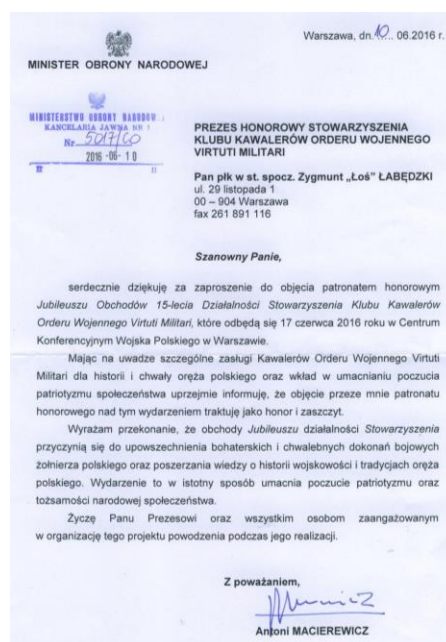
**Spotkanie Jubileuszowe
pod Patronatem Ministra Obrony Narodowej Antoniego Macierewicza
z okazji 15-lecia działalności
Stowarzyszenia-Klubu Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari**

17 czerwca 2016 roku w Centrum Konferencyjnym MON Stowarzyszenie-Klub Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari obchodził Jubileusz 15-lecia swojej działalności. Patronat Honorowy nad uroczystościami objął Minister Obrony Narodowej Antoni Macierewicz. W spotkaniu wzięli udział członkowie Stowarzyszenia wraz z osobami towarzyszącymi oraz przedstawiciele władz resortu obrony narodowej, dowódcy jednostek, szefowie i dyrektorzy instytucji wojskowych i innych, których działalność związana jest ze środowiskiem kombatanckim.

Niestety, z uwagi na zbieżność terminów Jubileuszu Klubu VM i zakończenia ćwiczeń Anakonda-16, Minister Antoni Macierewicz nie mógł wziąć osobiście udziału w spotkaniu z Damami i Kawalerami VM. Kilka dni przed spotkaniem Zwierzchnik Sił Zbrojnych przysłał do Zarządu Klubu VM okolicznościowe pismo, w którym m.in. wyraził satysfakcję z powodu możliwości objęcia patronatem honorowym spotkania oraz złożył życzenia Zarządowi i wszystkim osobom pracującym w Stowarzyszeniu:

Serdecznie dziękuję za zaproszenie do objęcia patronatem honorowym Jubileuszu Obchodów 15-lecia Działalności Stowarzyszenia-Klubu Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari. Mając na uwadze szczególne zasługi Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari dla historii i chwały oręża polskiego oraz wkład w umacnianiu poczucia patriotyzmu społeczeństwa, uprzejmie informuję, że objęcie przeze mnie patronatu honorowego nad tym

wydarzeniem traktuję jako honor i zaszczyt. Wyrażam przekonanie, że obchody Jubileuszu działalności Stowarzyszenia przyczynią się do upowszechniania bohaterskich i chwalebnych dokonań bojowych żołnierza polskiego oraz poszerzania wiedzy o historii wojskowości i tradycjach oręża polskiego. Wydarzenie to w istotny sposób umacnia poczucie patriotyzmu oraz tożsamości narodowej społeczeństwa. Życzę Panu Prezesowi oraz wszystkim osobom zaangażowanym w organizację tego projektu powodzenia podczas jego realizacji - napisał w liście do Zarządu Klubu VM Minister Obrony Narodowej Antoni Macierewicz.

Ministra Obrony Narodowej na spotkaniu reprezentował ówczesny Podsekretarz Stanu w MON prof. dr hab. Wojciech Fałkowski, który przybył na spotkanie w towarzystwie Krzysztofa Sikory, pełniącego wówczas funkcję Radcy Generalnego-Koordynatora w MON. Minister Wojciech Fałkowski w swoim wystąpieniu nawiązał do historii orderu Virtuti Militari i złożył Zarządowi Klubu VM oraz wszystkim obecnym na spotkaniu kombatantom życzenia z okazji Jubileuszu, wyrażając jednocześnie słowa szacunku i podziękowania za dokonania wojenne, a także pracę społeczną na rzecz upowszechniania historii i tradycji orężnych Wojska Polskiego.

Udział w uroczystościach Klubu Kawalerów Orderu Virtuti Militari to przywilej i obowiązek ministra Obrony Narodowej – napisał w księdze pamiątkowej Klubu VM Minister Wojciech Fałkowski – *Ze wzruszeniem brałem udział w posiedzeniu z okazji 15-lecia Klubu*. Na zakończenie wystąpienia Minister Fałkowski przekazał na ręce płk. Zygmunta Łabędzkiego pamiątkowy ryngraf.

Szefa Sztabu Generalnego gen. Mieczysława Gocula na spotkaniu reprezentował gen. bryg. Krzysztof Domżański, który w swoim wystąpieniu wspomniął m.in. o wieloletniej współpracy z Klubem VM i przedstawił działania Wojewódzkich Sztabów Wojskowych w aspekcie objęcia bezpośrednią opieką kombatantów odznaczonych VM, zamieszkałych w miejscowościach podległych terytorialnie poszczególnym organom administracji wojskowej.

W oficjalnych wystąpieniach gości nie brakowało odniesień do historii Polski i trudnych losów orderu VM i osób nim odznaczonych. Do ponad dwuwiekowej, chwalebnej tradycji orderu Virtuti Militari nawiązał też Minister Jan Józef Kasprzyk, Szef Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych.

Kiedy w okresie międzywojennym odbyły się pierwsze dekoracje Orderem Wojennym Virtuti Militari, to wówczas dla pokolenia tworzącego niepodległą Rzeczpospolitą tym punktem odniesienia i wzorem byli Powstańcy Styczniowi, którzy pierwszą decyzją Kapituły, powołanej przez Marszałka Piłsudskiego zostali odznaczeni tymże orderem. Dla naszego pokolenia tym punktem odniesienia jesteście Wy drodzy Państwo – Damy i Kawalerowie Orderu Wojennego Virtuti Militari. Tego orderu, który zdobywa się krwią i ofiarnością, a także wiernością Rzeczypospolitej. Są Państwo dla nas niedoścignionym wzorem do naśladowania, wzorem ofiarności dla Rzeczypospolitej i zapewniamy, że są i będą Państwo zawsze pod opieką następnych pokoleń – dodał Minister Kasprzyk na zakończenie.

Na zaproszenie Zarządu Klubu VM do udziału w spotkaniu odpowiedzieli również przedstawiciele Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Biura Bezpieczeństwa Narodowego, Dowództwa Garnizonu Warszawa, Batalionu Reprezentacyjnego WP, Wojskowej Służby Zdrowia, Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego oraz ówcześni szefowie, dyrektorzy i dowódcy jednostek wojskowych, m.in.: Dyrektor Wojskowego Centrum Edukacji Obywatelskiej dr hab. Aleksandra Skrabacz, płk Tomasz Dominikowski z 10. Warszawskiego Pułku Samochodowego i płk Dariusz Chodyna z Oddziału Zabezpieczenia JW Nr 3964.

Klub VM prowadzi działalność pod opieką MON, na mocy zawartego w 2001 roku „Porozumienia o współpracy”. Od 2006 roku, na mocy kolejnych decyzji władz resortu, Wojskowe

Centrum Edukacji Obywatelskiej (wcześniej: Dom Wojska Polskiego, Dom Żołnierza Polskiego) udziela Klubowi VM wsparcia merytorycznego i organizacyjnego w realizacji zadań statutowych i codziennej, bieżącej działalności, m.in. zabezpieczając potrzeby logistyczne Stowarzyszenia oraz koordynując współpracę z jednostkami i instytucjami, Urzędem ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych, Wojewódzkimi Sztabami Wojskowymi, Kuratorium Oświaty i in.

Działalność Klubu VM w ogólnym zarysie przedstawił płk Zygmunt Łabędzki i płk Bronisław Maciaszczyk. Dopełnieniem tych relacji i sprawozdań było zaprezentowanie w gablotach wystawienniczych wybranych przedmiotów, pamiątek i akcydensów związanych z Klubem VM, jako przykładów pracy Stowarzyszenia, zakresu działań i tematyki. Wśród eksponatów znalazły się m.in.: Odznaka Honorowa Klubu VM, repliki medali, opracowywane i publikowane przez członków wspierających z WCEO wydawnictwa oraz materiały akcydensowe, dyplomy i podziękowania od osób i instytucji w dowód uznania oraz za współpracę, korespondencja, a także liczne fotografie przedstawiające szeroki zakres aktywności członków Klubu VM i działalności Stowarzyszenia. Obok gablot i plansz z fotografiami, zaprezentowano również wystawę planszową pt.: „Jednostki Wojska Polskiego Odznaczone Orderem Wojennym Virtuti Militari”, w opracowaniu Wojskowego Centrum Edukacji Obywatelskiej.

Płk Zygmunt Łabędzki podziękował Ministrowi Wojciechowi Fałkowskiemu za utrzymanie w mocy decyzji o wsparciu udzielanym przez WCEO oraz okazywaną życzliwość i osobiste zainteresowanie. Podziękował też Pani Aleksandrze Skrabacz za współpracę, w tym też za sprawne, kompetentne, pełne inicjatyw, realizowanie zadań przez wyznaczone osoby z obsady etatowej WCEO.

Uroczystość jubileuszowa w Centrum Konferencyjnym MON była też okazją do oficjalnego podziękowania za pracę w Klubie VM poszczególnym osobom, członkom Zarządu oraz wolontariuszom i osobom współpracującym, posiadającym status „członka wspierającego”. Wszyscy wyróżnieni otrzymali pamiątkowe dyplomy; przy ich wręczaniu płk Zygmunt Łabędzki skierował pod adresem każdego, indywidualne słowa podziękowań (wyrażone również w okolicznościowych dyplomach) nakreślając ogólnie zakres zadań realizowanych przez wyróżnionego i zasługi w pracy na rzecz Klubu VM oraz środowiska odznaczonych orderem Virtuti Militari. Wspomniał ich osobiste zaangażowanie i utożsamianie się z ideami Klubu VM. Wyraził szczególną wdzięczność za pracę członków wspierających, dyspozycyjność, zaangażowanie i inicjatywy, a nierzadko również – jak się wyraził – za „twórczą krytykę” ze wskazaniem rozwiązań, jako wyjątkowe cechy i przykłady zaangażowania dalece wykraczającego poza „służbowe” oddelegowanie i zleconą przez przełożonych pomoc. Honorowym, pamiątkowym dyplomem wyróżnieni zostali:

- ✚ Pani płk w st. spocz. Danuta GAŁKOWA, członek Zarządu, sekretarz, od 8 lat – „za wieloletnią pracę w Zarządzie na stanowisku sekretarza oraz godne reprezentowanie idei Dam i Kawalerów Orderu Virtuti Militari wobec władz i w społeczeństwie”
- ✚ Pani por. w st. spocz. Halina GÓRKA-GRABOWSKA, członek Zarządu, skarbnik, od 7 lat – „za wieloletnią, efektywną i pełną cennych rad działalność na rzecz Klubu VM oraz kompetencje i zaangażowanie w pracach Komisji Rewizyjnej”
- ✚ Pan płk w st. spocz. Bolesław SIEMIĄTKOWSKI, członek Zarządu, wiceprezes, od 9 lat – „za wieloletnią pracę w Zarządzie na stanowisku wiceprezesa oraz upamiętnianie miejsc i ludzi zasłużonych dla historii Polski”

- ✚ Pan płk w st. spocz. Bronisław MACIASZCZYK, członek Zarządu, skarbnik, od 8 lat – „za wieloletnią, niezwykle efektywną pracę w Zarządzie na stanowisku skarbnika i gospodarne zarządzanie finansami Stowarzyszenia oraz godne reprezentowanie Dam i Kawalerów Orderu Virtuti Militari”
- ✚ Pan kpt. w st. spocz. Tadeusz SOCHA, doradca od chwili założenia Klubu VM, następnie członek Zarządu – „za wieloletnią, efektywną i pełną cennych rad i inicjatyw działalność na rzecz Klubu VM oraz kompetencje i zaangażowanie w pracach Komisji Rewizyjnej”
- ✚ Pan ppłk w st. spocz. Henryk RATYNA, fotoreporter Klubu VM od chwili założenia Stowarzyszenia, następnie członek (obecnie przewodniczący) Komisji Rewizyjnej – „za wieloletnią, pełną zaangażowania pracę w Komisji Rewizyjnej Klubu VM oraz niezwykle bogatą działalność fotoreporterską dokumentującą osoby i miejsca upamiętniające historię walk o niepodległość Polski”
- ✚ Pan mjr Włodzimierz Henryk TRYKA – koordynator działalności Stowarzyszenia, członek wspierający od 10 lat - „za wieloletnią, efektywną i pełną zaangażowania pracę oraz inicjatywy wzbogacające zakres zadań Stowarzyszenia i usprawniające jego działalność. Za wzorową postawę oficera i skuteczne współdziałanie z wojskiem oraz społeczeństwem na rzecz popularyzacji tradycji orderu Virtuti Militari i dziejów oręża polskiego”
- ✚ Pani Liliana TRYKA – koordynator działalności Stowarzyszenia, członek wspierający od 10 lat - „za 10-letnią, efektywną i pełną zaangażowania pracę oraz inicjatywy wzbogacające zakres zadań Stowarzyszenia i usprawniające jego działalność. Za pełną poświęcenia pracę publicystyczną i wydawniczą, która stanowi szczególnie cenny wkład w upowszechnianiu i utrwalaniu wiedzy o orderze Virtuti Militari i dziejach oręża polskiego”
- ✚ Pan Jacek PIŁATOWICZ – członek wspierający od 14 lat, współpracownik ds. kancelaryjnych - „za wieloletnią i niezwykle efektywną pracę na rzecz Klubu Orderu Wojennego Virtuti Militari”
- ✚ Pan mjr rez. Jan CHŁOPEK – członek wspierający od maja 2015 roku, asystent płk. Zygmunta Łabędzkiego - „za wiele inicjatyw i efektywną działalność na rzecz Klubu Virtuti Militari”.

Uroczystą oprawę Spotkania Jubileuszowego zabezpieczyło Dowództwo Garnizonu Warszawa. Uroczystość odbyła się zgodnie z ceremoniałem wojskowym, z udziałem pocztów sztandarowych Batalionu Reprezentacyjnego WP, Pułku Ochrony i 10. Warszawskiego Pułku Samochodowego. Scenografię przygotowano we współpracy z Wojskowym Centrum Edukacji Obywatelskiej, które obok Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych, przy dużym zaangażowaniu również Kawalera VM płk. w st. spocz. Henryka Ratyny, zadbało o obsługę fotograficzno-filmową.

Oprawę artystyczną zapewnił chór „Amo Libertatem” z Gimnazjum nr 2 im. Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari w Warszawie pod kierownictwem muzycznym pani Katarzyny Bonieckiej. Młodzieży i Opiekunowi należą się szczególne słowa podziękowań, gdyż uroczyste spotkanie Klubu VM przypadło na „najgorętszy” czas w życiu szkoły, tj. koniec roku szkolnego. Wielu uczniów przyjechało na występ tuż po ostatnich sprawdzianach i zaliczeniach, które odbywały się tego dnia, w godzinach rannych.

Część oficjalną spotkania zakończył wspomniany występ chóru szkolnego oraz wspólna fotografia, po czym goście dokonali pamiątkowych wpisów w „Księdze Pamiątkowej Klubu Virtuti Militari”. Fragmenty uroczystości oraz wywiady rejestrowały stacje telewizyjne: TVP Historia i TVP Polonia.

Wszyscy uczestnicy spotkania podjęci zostali przez organizatorów uroczystym obiadem, podczas którego wręczono gościom wydawnictwa klubowe, opracowane przez członów wspierających z WCEO, a wydane dzięki wsparciu finansowemu Urzędu m. st. Warszawy.

Jak wspominał we wstępie niniejszego opracowania Pan Prezes Klubu VM, celem Spotkania Jubileuszowego Stowarzyszenia było uświetnienie rocznicy oraz uhonorowanie Dam i Kawalerów orderu Virtuti Militari. Najistotniejszym jednak celem, jak podkreślił płk Zygmunt Łabędzki, było ponowne zwrócenie uwagi na konieczność ochrony przed zapomnieniem orderu Virtuti Militari i umożliwienie jego nadawania współcześnie.

Spotkanie Jubileuszowe dało okazję na ponowne podjęcie rozmów w tej sprawie i podjęcie wiążących decyzji.

Starania Klubu VM o wznowienie przyznawania Virtuti Militari mają już długą historię. Stowarzyszenie wystąpiło w tej sprawie jeszcze do prezydenta Lecha Kaczyńskiego, który poparł inicjatywę i wystąpił z koncepcją uratowania Orderu Virtuti Militari. Chciał zmiany jego nazwy z „wojennego” na „wojskowy” (co również, od wielu lat, postulował Klubu VM), wspominał o tym również podczas wizyty w kwietniu 2006 roku w Bazie Wojskowej ECHO w Diwaniji, w Iraku, na spotkaniu z Dowództwem Wielonarodowej Dywizji Centrum-Południe, a także z żołnierzami Polskiego Kontyngentu Wojskowego.

W spotkaniu z Prezydentem Lechem Kaczyńskim w 2006 roku uczestniczyli: Pani Janina Gellert, gen. bryg. Stefan Bałuk, płk Zygmunt Łabędzki, kpt. Zdzisław Piłatowicz, płk Bolesław Siemiątkowski, kpt. Zbigniew Dębski
Fot.: Fotorzepla/Jerzy Dudek

Z czasem zaczęły pojawiać się w mediach informacje w tej sprawie. PAP przytaczała wówczas na stronach internetowych słowa szefa resortu obrony narodowej Radosława Sikorskiego, że „w kancelarii prezydenta Lecha Kaczyńskiego powstał zespół, który ma opracować projekt ustawy dotyczącej nadawania orderu Virtuti Militari żołnierzom uczestniczącym w operacjach wojskowych poza granicami kraju”. Jak podawała do publicznej wiadomości PAP: „... Sikorski podkreślił, że działania władz w tej sprawie zostały zainspirowane przez samych Kawalerów Orderu VM i mają poparcie większości z nich. *Komu ja, jako minister obrony narodowej, powinienem w takiej sprawie ufać, jak nie starym żołnierzom, którzy uważają, że ta zmiana jest potrzebna; jest korzystna, aby order żył, tak jak niewątpliwie żyć będzie cnota żołnierska w Wojsku Polskim - przekonywał minister*”. *Oczywiście, nie było nigdy niczym pomysłem jakieś hurtowe przyznawanie tego orderu. Chodzi o wyjątkowe przypadki bohaterstwa, np. osób, które uratowały życie żołnierzy i zginęły od miny pułapki, albo innych, którzy wyciągnęli towarzyszy broni spod ognia nieprzyjaciela - tłumaczył.*

W tej atmosferze, w maju 2006 roku, podczas Walnego Zebrania, już po wizycie u prezydenta Lecha Kaczyńskiego, nadzieje na wznowienie Virtuti Militari zdawały się nabierać blasku... Stało się jednak inaczej.

JUBILEUSZ KLUBU VM I SPRAWA ORDERU

Ideę wznowienia przyznawania orderu poparło 80 proc. członków Klubu Kawalerów Orderu, inicjatywę popierał też ówczesny minister obrony narodowej, dowódcy i żołnierze. Spotkała się ona jednak z protestem ze strony niektórych środowisk kombatanckich, a przede wszystkim z negatywnym stanowiskiem Kanclerza Kapituły Stanisława Komornickiego, co – z uwagi, że jest to organ opiniotwórczy i doradczy przy Kancelarii Prezydenta RP - stało się wiążące.

Ostatecznie, ustanowiono nowy order, z zapowiadaną częścią wspólną dla *Virtuti Militari*, tj. słowami: „order” i „krzyż”. Order Krzyża Wojskowego (OKW), jako polski order wojskowy przyznawany żołnierzom Sił Zbrojnych i osobom cywilnym za wybitne zasługi w działaniach przeciw terroryzmowi lub podczas operacji pokojowych. Stanowi najwyższe z odznaczeń wojskowych nadawanych w Polsce za czyny bojowe w czasie pokoju.

Sprawa przybrała zatem inny obrót, niż oczekiwali tego weterani walk II wojny światowej odznaczeni VM. Miała na to znaczący wpływ Kapituła Orderu *Virtuti Militari*, jako organ opiniotwórczy. W samej Kapitułe głosy były podzielone, w związku z czym, zgodnie ze statutem, ostateczną decyzję podjął Kanclerz. Ku zaskoczeniu członków Zarządu Klubu VM, wbrew wcześniejszym uzgodnieniom, gen. bryg. w st. spocz. Stanisław Komornicki, podczas Walnego Zjazdu w 2006 roku, ostatecznie sprzeciwił się koncepcji kontynuacji nadawania współcześnie orderu *Virtuti Militari*. Argumentował, że należy zachować wojenny charakter orderu.

Podobno, jak można przeczytać na stronach internetowych, do rozmów na temat wznowienia nadawania *Virtuti Militari* doszło ponownie w kancelarii prezydenta w 2010 roku. Niestety, tragedia pod Smoleńskiem przerwała wszelkie rozmowy i ustalenia na ten temat.

Zarząd Klubu VM ma nadzieję, że sprawa nie jest zamknięta i możliwa jest modyfikacja obowiązujących aktów prawnych. I choć Kapituła Orderu VM wydała oficjalnie negatywną opinię ws. nadawania współcześnie Orderu VM, to przecież nawet sam generał Komornicki zapewniał, że (...) *ani statut orderu nie jest nienaruszalny, ani opinia Kapituły nie jest skostniała* (...) [wywiad dla *Polski Zbrojnej* nr 38]. Zatem, Kapituła VM mogłaby ponownie rozpatrzyć swoje stanowisko i skorzystać z przysługującego jej prawa, o którym mówi Art. 21 *Ustawy* z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach wraz ze zmianami z dnia 9 lipca 2007 roku:

Kapituła ma prawo wyrażania opinii we wszystkich sprawach dotyczących orderu, a w szczególności (...) może występować do organów uprawnionych o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawach dotyczących orderu [pkt. 4 Art. 21].

W sprawie orderu *Virtuti Militari* i osób nim odznaczonych, wciąż pozostaje wiele pytań. Inicjatywa kontynuacji nadawania jest tylko jedną z wielu, wciąż otwartych spraw. Niestety, Kapituła Orderu *Virtuti Militari* nie istnieje. Już Prezydent Bronisław Komorowski zdecydował o niezupelnianiu składu i niepowoływaniu nowych członków, „wygaszając” tym samym jej działalność. Taka sytuacja zdarzyła się po raz pierwszy. Do tej pory praktyką było przedłużanie kolejnych kadencji, a członkostwo miało charakter dożywotni. Oficjalnie, Kapituła nie została zamknięta, ale wobec nieobsadzenia żadnego z siedmiu stanowisk, pozostaje pustym zapisem na papierze. I, jak dotychczas, nic w tej sprawie nic się nie zmieniło.

Nadzieja Zarządu Klubu VM na ponowne podjęcie rozmów w sprawie orderu gaśnie z dnia na dzień. Klub VM czuje się całkowicie osamotniony w swojej działalności, Damy i Kawalerowie VM, sam order, nie mają swojego „strażnika”, o jakim wspomina statut Kapituły VM.

Wobec braku Kapituły VM, Klub nieoficjalnie i niejako „automatycznie” przejął rolę jedyne, głównego reprezentanta środowiska, jednak, jest to rola jedynie „symboliczna”, bez umocowań prawnych przynależnych kapitułom.

Kapituła Orderu Wojennego *Virtuti Militari*

Kapitułę Orderu Wojennego *Virtuti Militari* w czasie pokoju tworzą Kanclerz Orderu oraz pięciu członków Kapituły. Stojącego na czele Kapituły Kanclerza Orderu oraz członków Kapituły powołuje Prezydent spośród Kawalerów Orderu Wojennego *Virtuti Militari* na pięć lat. Kapituła wybiera ze swego grona zastępcę Kanclerza Orderu oraz Sekretarza Kapituły. Powyższych przepisów nie stosuje się w czasie wojny.

Skład Kapituły:

1. Kanclerz Orderu – wakat
2. Zastępca Kanclerza Orderu - wakat
3. Sekretarz Kapituły - wakat
4. wakat
5. wakat
6. wakat
7. wakat

Źródło: <http://www.prezydent.pl/prezydent/kompetencje/ordery-i-odznaczenia/kapituly-orderow/>

Order Virtuti Militari jest najstarszym, polskim odznaczeniem wojskowym przyznawanym za szczególne, bohaterskie zasługi na polu walki. Został ustanowiony w 1792 roku przez króla Stanisława Augusta Poniatowskiego, na wniosek Naczelnego Wodza księcia Józefa Poniatowskiego, po zwycięskiej wojnie nad wojskami rosyjskimi pod Zieleńcami. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości w 1919 roku, Virtuti Militari był pierwszym orderem wznowionym przez władze odrodzonego państwa.

Od początku, od chwili ustanowienia w XVIII wieku aż do 1933 roku, kiedy to Marszałek Józef Piłsudski dokonał zmiany nazwy na „wojenny”, był to order wojskowy. Klub VM postuluje, aby sięgnąć do najwcześniejszych źródeł, do wieku XVIII, przywrócić orderowi nazwę „wojskowy” i przyznawać za bohaterską postawę na polu walki.

Często podnoszonym przez oponentów tej inicjatywy jest argument, że Virtuti Militari nadawano wyłącznie za postawę w walkach o niepodległość Polski. Rzeczywiście, tak układały się tragicznie losy historyczne naszego Kraju, że udział w walkach był jednocześnie walką o niepodległość Polski i bezpieczeństwo jej granic. Członkowie Zarządu Klubu VM zwracają przy tym uwagę, że żaden jednak statut dotyczący orderu Virtuti Militari nie definiował takiego warunku. Natomiast, wszystkie mówią o „służbie ojczyźnie”, „dla dobra ojczyzny”, „poświęceniem się dla dobra ojczyzny”:

Ustawa z dnia 1 sierpnia 1919 r., Art. 4:

Order wojskowy VIRTUTI MILITARI jest nagrodą czynów wybitnego męstwa i odwagi, dokonanych w boju i połączonych z poświęceniem się dla dobra Ojczyzny.

Ustawa z dnia 25 marca 1933 r., Art. 4:

Order wojenny Virtuti Militari jest nagrodą wybitnych czynów wojennych, połączonych z całkowitą ofiarnością w myśl hasła „Honor i Ojczyzna”.

[Sejm ustawą z dnia 25 marca 1933 r. zmienił nazwę Orderu VM z „wojskowy” na „wojenny” oraz przeniósł święto Orderu VM z dnia 3 maja (ustanowione uchwałą z 1919 roku) na 11 listopada].

Ustawa z dnia 16 października 1992 r., Art. 11:

Ustanowiony w roku 1792, a zatwierdzony Konstytucją Sejmu Rzeczypospolitej z dnia 23 listopada 1793 r. i przywrócony przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej ustawą z dnia 1 sierpnia 1919 r. Order Wojenny Virtuti Militari jest nagrodą za wybitne czyny wojenne połączone z wyjątkową ofiarnością i odwagą.

Encyklopedie natomiast podają:

- Order Wojenny Virtuti Militari (łac. *Męstwo wojskowemu – (cnocie) dzielności żołnierskiej*) – najwyższe polskie odznaczenie wojskowe, nadawane za wybitne *zasługi bojowe*¹
- Virtuti Militari, Order, najwyższe pol. odznaczenie za wybitne czyny wojenne połączone z ofiarnością i odwagą²

Nadawanie współczesnym żołnierzom polskim Orderu Virtuti Militari za niezwykłą ofiarność, odwagę i bohaterstwo na polu walki uniemożliwia zapis w ustawie z 1992 roku, który jest kontynuacją zapisu w ustawie z 1933 r. (zmieniającej wcześniejsze zapisy o charakterze statutowym, w tym z 1792 roku i 1919 roku mówiące o VM jako o orderze wojskowym).

¹ https://pl.wikipedia.org/wiki/Order_Virtuti_Militari

² <https://encyklopedia.pwn.pl/haslo/Virtuti-Militari-Order;3992936.html>

Zarząd Klubu VM podkreśla, że Marszałek Józef Piłsudski, reaktuwując Order Virtuti Militari, doprowadził do zapisu w ustawie, że jest to order za dokonania na placu boju, za czyny wojenne. Był to świadomy zabieg, aby ochronić Order, zabezpieczyć go przed tzw. nadmiernym rozdawnictwem, a co za tym idzie – zapobiec deprecjacji. Zarząd stoi na stanowisku, że należy przywrócić w nazwie określenie „wojskowy” i zabezpieczyć Order w ustawie odpowiednimi, restrykcyjnymi zapisami. Z drugiej też strony, zwracają uwagę, że odnosząc się do aktualnej sytuacji międzynarodowej i podejmowanych przez polską armię działań wojskowych na misjach zagranicznych, mówi się najczęściej: „działania wojenne”. I z punktu widzenia żołnierza pozostającego w bezpośrednim ogniu walki, określenie „wojna” czy „działania wojenne”, znaczą to samo. Przy czym strefy działań, pomimo braku ogłoszenia stanu wojny, uznawane są oficjalnie za obszary działań wojennych, a i nikt już chyba nie zaprzecza temu, że prowadzona jest wojna. Wojna z terroryzmem.

Pantha rei – wszystko w świecie płynie i zmienia się, wojny również. Tylko los żołnierza na polu bitwy jest zawsze ten sam, z nieodłącznym zagrożeniem zdrowia i życia, odpowiedzialnością nie tylko za siebie, ale i kolegów. Polscy żołnierze podczas misji zagranicznych znajdują się często w ogniu bezpośrednich walk i każdy z nich w takiej sytuacji chodzić musi, jak mawiał Marszałek Piłsudski, (...) *przydziany w mundur żołnierza, chodzić pod rękę musi (jak z damą swego serca) ze śmiercią (...)* - jak mawiał Marszałek J. Piłsudski.

Któż lepiej niż wy, drodzy żołnierze (...), może zaświadczyć o obecności w świecie przemocy i niszczących sił zła? Wy walczycie z nimi każdego dnia, jesteście bowiem powołani, aby bronić słabych, ochraniać uczciwych, wspomagać pokojowe współistnienie narodów. Każdy z was odgrywa rolę „strażnika”, który musi wyteżać wzrok, aby zawczasu zażegnać niebezpieczeństwo i wszędzie krzewić sprawiedliwość i pokój.

Jesteście bohaterami naszych czasów, wasza służba to przykład patriotyzmu, oddania ojczyźnie. Wierzycie w to, że stając przy boku naszych sojuszników, walcząc z przeciwnikami, bronicie pokoju i spokoju. Walczycie o nasze bezpieczeństwo.

Beata Szydło, Premier RP

Ojciec Święty Jan Paweł II

**Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Warszawa, 16 czerwca 2016 r.

*Pan
płk w st. spocz. Zygmunt Łabędzki „Łoś”
Prezes Zarządu Stowarzyszenia Klubu
Kawalerów Orderu Wojennego
Virtuti Militari*

Szanowny Panie Prezesie,

dziękuję za zaproszenie na uroczyste spotkanie Jubileuszowe z okazji 15-lecia działalności Stowarzyszenia Klubu Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari. Niestety, nie mogę wziąć udziału w obchodach i osobiście pokłonić się szacownemu gronu Kawalerów. Dlatego tą drogą, na ręce Pana Prezesa składam wszystkim członkom najserdeczniejsze jubileuszowe gratulacje oraz słowa uznania za bohaterstwo i niezłomną postawę.

Dla wielu Polaków jesteście Państwo niedościgłym wzorem odwagi i determinacji, a także spadkobiercami niepodległościowych idei. Od Was młode pokolenia uczą się męstwa, poświęcenia i miłości do Ojczyzny oraz patriotycznych postaw. Gorąco więc dziękuję za kultywowanie i przekazywanie następnym pokoleniom pięknej polskiej tradycji walk o wolność i niepodległość, a także upowszechnianie historii oręża polskiego.

Kawalerom Orderu Wojennego Virtuti Militari życzę dobrego zdrowia, wszelkiej pomyślności, pogody ducha oraz satysfakcji z podejmowanych działań.

Serdecznie pozdrawiam, łącząc wyrazy wdzięczności i szacunku.

Marek Kuchciński

Warszawa, 17 czerwca 2016 roku

Paweł Sołoch

Sekretarz Stanu

Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego

Pan

płk w st. spocz. Zygmunt Łabędzki „Łoś”

Prezes Klubu Kawalerów

Orderu Wojennego Virtuti Militari

*Damy i Kawalerowie
Orderu Wojennego Virtuti Militari*

W imieniu Pana Andrzeja Dudy Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Zwierzchnika Sił Zbrojnych, jak i również moim własnym, serdecznie dziękuję za zaproszenie na Uroczyste Spotkanie Jubileuszowe z okazji 15-lecia działalności Klubu Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari.

Z okazji tak wspaniałego Jubileuszu przesyłam moje najwyższe wyrazy szacunku – niezłomnym i najdzielniejszym uczestnikom walk o wolność i niepodległość naszej Ojczyzny. Bez Państwa odwagi i heroicznym czynów nie moglibyśmy budować współczesnej Polski. Podziwiam wyjątkowe przykłady męstwa i osobistą dzielność żołnierek i żołnierzy odznaczonych Orderem Wojennym Virtuti Militari.

Niech wszystkim obecnym na spotkaniu Damom i Kawalerom Orderu Wojennego Virtuti Militari towarzyszy siła i zdrowie w dalszej aktywności na rzecz umacniania we współczesnym pokoleniu wierności ideałom troski o dobro kraju i gotowości do najwyższego poświęcenia.

*Z powołaniem,
Paweł Sołoch*

Szef
Sztabu Generalnego
Wojska Polskiego
generał Mieczysław GOCUŁ

Warszawa, 17 czerwca 2016 r.

*Prezes Stowarzyszenia
Klubu Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari*

Pan płk w st. spocz. Zygmunt ŁABĘDZKI „Łoś”

Szanowny Panie Prezesie!

Z okazji 15 - lecia działalności Klubu Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari przesyłam Panu Prezesowi oraz wszystkim członkom serdeczne gratulacje i najlepsze życzenia.

Państwa działalność na rzecz kultywowania i propagowania tradycji walk o wolność i niepodległość Polski, popularyzowania wśród społeczeństwa chlubnych tradycji oręża polskiego, a szczególnie kształtowania patriotycznych postaw poprzez przybliżanie dokonań wybitnych żołnierzy - Dam i Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari zasługuje na szacunek i uznanie.

Gratulując dotychczasowych osiągnięć, życzę wytrwałości w kontynuowaniu tak ważnej i szlachetnej misji. Niech społeczna aktywność i zaangażowanie przynoszą Państwu wiele satysfakcji i osobistej radości.

Serdecznie pozdrawiam organizatorów oraz uczestników uroczystości. Proszę przyjąć życzenia dobrego zdrowia oraz wszelkiej pomyślności.

Z poważaniem
G. Łoś

DOWÓDZTWO
GARNIZONU WARSZAWA

Warszawa, dnia 17 czerwca 2016 roku

**PREZES ZARZĄDU
STOWARZYSZENIA KLUBU
KAWALERÓW ORDERU WOJENNEGO
VIRTUTI MILITARI**

Pan płk w st. spocz. Zygmunt ŁABĘDZKI

Szanowny Panie Pułkowniku

z okazji 15 – lecia działalności Klubu Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari, proszę przyjąć serdeczne gratulacje wraz z najlepszymi życzeniami wszelkiej pomyślności.

To ważne wydarzenie stanowi dla mnie doskonałą okazję do wyrażenia słów uznania dla dotychczasowego dorobku Stowarzyszenia, które przekazuję w imieniu własnym, ale również żołnierzy i pracowników Dowództwa Garnizonu Warszawa i podległych jednostek wojskowych. Z szacunkiem odnosimy się do działalności członków i sympatyków Klubu, którzy w jego funkcjonowanie angażują swoje pasje i zdolności organizacyjne. Ich działanie i podejmowane inicjatywy dobrze służą nie tylko obronie interesów, czci oraz godności Dam i Kawalerów tego najstarszego, polskiego odznaczenia bojowego, ale także krzewieniu, zwłaszcza wśród młodzieży, wiedzy o ich bohaterskich czynach i postawach w walkach o Polskę wolną i niepodległą. Pragnę dodać, że żołnierze jednostek wojskowych stołecznego garnizonu są zachwyceni możliwością uczestniczenia w spotkaniach odbywających się ramach realizacji programu „Kształcenie obywatelskie”, podczas których przedstawiciele Klubu, w sposób niezwykle interesujący i emocjonujący przekazują cenną wiedzę o wielu ważnych wydarzeniach związanych także z wojennymi losami stołecznego garnizonu.

W tym szczególnym dniu, życzę Panu Pułkownikowi, wszystkim Damom i Kawalerom Orderu Wojennego Virtuti Militari wielu lat życia w jak najlepszym zdrowiu oraz powodzenia w realizacji planów i zamierzeń.

Z wyrazami szacunku

**DOWÓDCA
GARNIZONU WARSZAWA**

płk Robert GŁĄB

„Największą nagrodą dla żołnierza jest moralna satysfakcja z dokonanych czynów.”

Józef Piłsudski

Prezes Zarządu Stowarzyszenia Klubu Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari

Pan płk w st. spocz. Zygmunt ŁABĘDZKI

Szanowny Panie Pułkowniku

W związku z Jubileuszem 15-lecia działalności Stowarzyszenia Klubu Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari proszę przyjąć w imieniu dowództwa, żołnierzy i pracowników Batalionu Reprezentacyjnego Wojska Polskiego najserdeczniejsze życzenia i podziękowania za wspólną współpracę i patronat nad naszą jednostką.

Z przyjemnością pragnę podkreślić, że współpraca ze Stowarzyszeniem to dla nas zaszczyt i satysfakcja, iż mimo wielu innych, równie ważnych obowiązków, możemy zawsze liczyć na Pańską radę, pomoc i przychyłność. Współpraca z Państwem poważnie przyczynia się do pomnażania wspólnych sukcesów oraz kształtowania właściwych postaw żołnierzy.

Mając nadzieję na dalszą owocną współpracę i przyjaźń jeszcze raz dziękuję za okazywaną sympatię, a przede wszystkim za serdeczność i życzliwość. W imieniu żołnierzy oraz własnym życzę Panu jak i wszystkim członkom Klubu dalszych sukcesów, moc zdrowia oraz wszelkiej pomyślności.

Z wyrazami szacunku,

DOWÓDCA

BATALIONU REPREZENTACYJNEGO WP

[Signature]
ppłk Leszek SZCZEŚNIAK

Warszawa, 17 czerwca 2016 r.

**SPOTKANIE JUBILEUSZOWE
w obiektywie ppłk. w st. spocz. Henryka Ratyny i Remigiusza Rakowskiego z WCEO**

JUBILEUSZ KLUBU VM - FOTOGALERIA

JUBILEUSZ KLUBU VM - FOTOGALERIA

JUBILEUSZ KLUBU VM - FOTOGALERIA

JUBILEUSZ KLUBU VM - FOTOGALERIA

JUBILEUSZ KLUBU VM - FOTOGALERIA

JUBILEUSZ KLUBU VM - FOTOGALERIA

R. Rakowski, WCEO

JUBILEUSZ KLUBU VM - FOTOGALERIA

JUBILEUSZ KLUBU VM - FOTOGALERIA

Fot. L. Tryka, WCEO

JUBILEUSZ KLUBU VM - FOTOGALERIA

409.

USTAWA

z dnia 1 sierpnia 1919 r.

orderu wojskowego „Virtuti Militari“.

Art. 1. Przywraca się ustanowiony Władzą Królewską w r. 1792 i potwierdzony Konstytucją Sejmu Rzeczypospolitej z dnia 23 listopada 1793 r. order wojskowy pod nazwą „Virtuti Militari“.

Art. 2. Order „Virtuti Militari“ dzieli się na pięć klas, sposobem następującym:

- 1) klasę I stanowi „Wielki Krzyż“ orderu czyli powiększony krzyż orderowy na wstędze szerokiej, przepasanej przez prawe ramię na lewy bok. Obok wstęgi na lewej piersi nosi się gwiazdę orderową (art. 3);
- 2) klasę II — „Krzyż Komandorski“, mniejszy od Krzyża klasy I do noszenia na wstędze na szyi;
- 3) klasę III — „Krzyż Kawalerski“, mniejszy od Krzyża Komandorskiego, do noszenia na lewej piersi;
- 4) klasę IV — „Krzyż Złoty“, tego samego kształtu co Krzyż Kawalerski, lecz z wązkimi paskami czarno-omaljowanymi po brzegach, do noszenia na lewej piersi;
- 5) klasę V — „Krzyż Srebrny“, tego samego kształtu co Złoty do noszenia w ten sam sposób.

Wzory rysunkowe oraz wymiary krzyżów, gwiazdy i wstęgi według klas podane będą w osobnym załączniku do ustawy niniejszej.

Art. 3. Order wojskowy „Virtuti Militari“ wyobraża się w postaci metalowego krzyża czteroramiennego, czarno-omaljowanego, z obramieniami złotymi i z umieszczonym na ramionach krzyża napisem „Virtuti Militari“. W środku krzyża w wieńcu laurowym zielonym na tarczy złotej — orzeł białyomaljowany w kształcie z r. 1792, strona odwrotna złota. W środku w wieńcu laurowym zielonym — napis „Honor i Ojczyzna“ i data 1792 r.

Order nosi się na wstędze niebieskiej z czarnymi po obu stronach prążkami. W pierwszej klasie orderu obok krzyża w wypadku w art. 2 przepisany nosi się gwiazdę orderową srebrną złożoną z ośmiu pęków promieni z krzyżem „Virtuti Militari“ pośrodku, a w otoku zewnętrznym — z napisem „Honor i Ojczyzna“.

Art. 4. Order wojskowy „Virtuti Militari“ jest nagrodą czynów wybitnego męstwa i odwagi, dokonanych w boju i połączonych z poświęceniem się dla dobra Ojczyzny. Nadawanie orderu ma miejsce w porządku następującym:

Krzyż Wielki — otrzymuje Wódz za zwycięstwo w walnej bitwie, zakończonej zupełną porażką nieprzyjaciela lub za bohaterską obronę, która rozstrzygnęła o losach operacji strategicznej.

Krzyż Komandorski — otrzymuje dowódca za zwycięstwo taktyczne lub męzną i skuteczną obronę trudnej pozycji.

Krzyż Kawalerski — otrzymuje oficer, podoficer lub żołnierz, posiadający już Krzyż Złoty za umiejętne kierownictwo oddziałem, połączone z osobistym czynem wybitnego męstwa i z narażeniem życia.

Krzyż Złoty — otrzymuje oficer: a) za umiejętne kierownictwo oddziałem, połączone z czynem wybitnego męstwa i z narażeniem życia; b) podoficer lub żołnierz, posiadający już Krzyż Srebrny za czyn wybitnego męstwa, połączone z narażeniem życia.

Krzyż Srebrny — otrzymuje oficer, podoficer lub żołnierz za czyn wybitnego męstwa, połączone z narażeniem życia.

Szczegółowe przykłady odznaczeń bojowych w każdym rodzaju broni — kwalifikujących się do nagrodzenia poszczególnymi klasami orderu „Virtuti Militari” ustanowione będą w statucie tego orderu (art. 18).

Art. 5. Do posiadania każdego orderu „Virtuti Militari” przywiązuje się prawo na dożywotnią pensję orderową roczną w wysokości 300 zł. pol.

Art. 6. Nadanie orderu „Virtuti Militari”, prócz prawa na pensję orderową (art. 5), stwarza dla odznaczonych przywileje następujące:

- 1) tytuł kawalera orderu „Virtuti Militari” odnośnej klasy;
- 2) prawo pierwszeństwa przy przyjęciu do korpusu inwalidów, przy nadziale ziemi, przy obsadzaniu posad rządowych i przy przyjmowaniu dzieci, odznaczonych na miejsca stypendjalne w zakładach wychowawczych rządowych;
- 3) prawo na honory ze strony wojskowych, równych stopni, orderu nie posiadających.

Niezależnie od tego, podoficerom i żołnierzom, odznaczonym Krzyżem Złotym, przysługuje prawo awansowania na stopień oficerski, o ile posiadają odpowiednie kwalifikacje. Awansowanym na powyższych warunkach podoficerom i żołnierzom służą wszystkie prawa oficerów służby czynnej, obowiązani są jednak złożyć w ciągu roku po ukończeniu wojny egzamin na stopień oficera rezerwy.

Art. 7. Odznak orderu „Virtuti Militari” nigdy nie zdejmuje się. Sposób noszenia odznak ustanowiony będzie w statucie.

Art. 8. Posiadacze orderu „Virtuti Militari” tworzą braterski zespół pod nazwą „Zgromadzenie Kawalerów Orderu Virtutu Militari” z Kanclerzem Orderu i Kapitułą na czele.

Art. 9. Dniem święta orderu „Virtuti Militari” ustanawia się dzień 3-go maja, jako rocznica wiekopomnej Konstytucji 1791 r., w której obronie inicjatywa do stworzenia orderu tego powstała.

Art. 10. Nadawanie orderu „Virtuti Militari” następuje za dekretemi Naczelnika Państwa na wniosek Kapituły tego orderu.

Art. 11. Kapituła orderu urzęduje przy Ministerstwie Spraw Wojskowych i składa się z dwunastu najstarszych kolejnością kawalerów orderu czterech klas starszych, po trzech od każdej klasy. Przewodniczącym Kapituły z tytułem Kanclerza Orderu „Virtuti Militari” jest najstarszy klasą i kolejnością kawaler tego orderu.

Kapituła z pośród kawalerów orderu obiera sekretarza orderu.

Art. 12. Obowiązkiem Kapituły jest:

- 1) zarząd sprawami orderu „Virtuti Militari” i zgromadzenie Kawalerów;
- 2) rozpatrzenie wniosków o nadanie odznak orderowych na zasadach w art. 4 oznaczonych;
- 3) przygotowanie i składanie do właściwego zatwierdzenie projektów, zarządzeń i ustaw w sprawach dotyczących orderu.

Art. 13. Szczegóły organizacji Zgromadzenia i Kapituły, zasady i porządek przedkładania wniosków o nadanie orderu „Virtuti Militari”, tryb dalszego postępowania w tym przedmiocie, zarówno zasady nadawania orderu w okolicznościach wyjątkowych — ustanowione być mają w statucie orderu.

Art. 14. Prawo do posiadania orderu wojskowego „Virtuti Militari” traci się na mocy wyroku sądowego, pozbawiającego praw obywatelskich oraz za czyny niehonorowe na mocy orzeczenia Kapituły, zatwierdzonego przez Naczelnika Państwa. Z tą chwilą ustają wszelkie uprawnienia, do posiadania orderu przywiązane.

Art. 15. Nadawanie orderu wojskowego i ozdób, do tegoż należących, przyjmuje się na rachunek Skarbu Państwa. Wszelkie podania i dokumenty w sprawach orderu „Virtuti Militari” zwolnione są od opłat skarbowych.

Art. 16. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, odznaczenie wszakże orderem może wyjątkowo mieć miejsce również za czyny bojowe, przed wydaniem ustawy dokonane w imię dobra i niepodległości Polski.

Art. 17. Statut pomienionego orderu, ułożony na zasadach w ustawie niniejszej wyrażonych, wymaga zatwierdzenia ustawowego.

Art. 18. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

Przepisy przechodnie.

Art. 19. Nadawanie orderu „Virtuti Militari” rozpoczyna się niezwłocznie po ogłoszeniu ustawy niniejszej na zasadach następujących:

1. Kapitułę tymczasową z jedenastu członków, aż do jej ukonstytuowania sposobem w art. 11 ustawy przewidzianym, powoła Wódz Naczelny z pośród starszych, w boju zasłużonych oficerów, w stosunku procentowym do liczby oficerów poszczególnych formacji, z których utworzyła się armja polska;
2. przewodnictwo w Kapitułe z urzędu obejmuje Wódz Naczelny, a w jego zastępstwie najstarszy stopniem członek tymczasowej Kapituły;
3. w miarę mianowania kawalerów orderu wojskowego „Virtuti Militari” ustępują z kapituły członkowie tymczasowi, poczynając od najmłodszego stopniem. Z chwilą wstąpienia do Kapituły dwunastego członka stałego przewodnictwo przechodzi do Kanclerza, przyczem Kapituła przestaje być tymczasową;
4. wnioski o nadanie orderu wojskowego „Virtuti Militari” za czyny waleczności przedstawia Kapitułe dowództwo samodzielnej jednostki taktycznej, z podaniem motywów i świadectw;
5. wnioski w sprawie odznaczenia oficerów i żołnierzy polskich którzy walczyli o niepodległość Polski — przedłożą Kapitułe następujące komisje: a) komisja legjonów polskich, b) komisja formacji polskich frontu wschodniego, c) komisja formacji polskich frontu zachodniego, co zaś do uczestników powstania 1863 i 1864 r. Rada wojskowa. Do tych komisji powołani będą z pomiędzy uczestników walk po trzech generałów lub oficerów wyższych (pułkownik, podpułkownik, major) i po trzech oficerów niższych stopni (kapitan, porucznik i podporucznik).

383.

U S T A W A

z dnia 6 lipca 1920 r.

w przedmiocie niektórych zmian w ustawie orderu wojskowego „Virtuti Militari” z dnia 1 sierpnia 1919 r. (Dz. Ust. z 1919 r. № 67 poz. 409).

Art. 1. Art. 10 ustawy otrzymuje następujące brzmienie:

Nadawanie orderu „Virtuti Militari” następuje za dekretami Naczelnika Państwa: a) klasy I, II i III na wniosek Kapituły orderu, b) klasy IV i V na wniosek dowództwa dywizji (samodzielnej jednostki taktycznej).

Art. 2. Art. 12 ustawy otrzymuje następujące brzmienie: obowiązkiem Kapituły jest:

- 1) zarząd sprawami orderu „Virtuti Militari” i zgromadzenia Kawalerów,
- 2) rozpatrywanie wniosków o nadawanie odznak orderowych klasy I „Krzyża Wielkiego”, klasy II „Krzyża Komandorskiego” i klasy III „Krzyża Kawalerskiego”,
- 3) ustanowienie kolejności Kawalerów orderu,
- 4) przygotowywanie i składanie do właściwego zatwierdzenia projektów zarządzeń i ustaw w sprawach, dotyczących orderu.

Art. 3. P. 4 artykułu 19 otrzymuje następujące brzmienie:

Wnioski o nadanie orderu wojskowego „Virtuti Militari” klasy I „Krzyża Wielkiego”, klasy II „Krzyża Komandorskiego” i klasy III „Krzyża Kawalerskiego” przedstawia Kapituła dowództwo samodzielnej jednostki taktycznej z podaniem motywów i świadectw.

Wnioski o nadanie orderu wojskowego „Virtuti Militari” klasy IV „Krzyża Złotego” i klasy V „Krzyża Srebrnego” przedstawia Wodzowi Naczelnemu dowództwo dywizji (samodzielnej jednostki taktycznej) z podaniem motywów i świadectw.

№ 61.

Dziennik Ustaw. Poz. 383

1921

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia, wykonanie jej porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

W. Grabski

Minister Spraw Wojskowych:

J. Łętniewski

**POROZUMIENIE O WSPÓŁPRACY
między MINISTREM OBRONY NARODOWEJ
i KLUBEM KAWALERÓW ORDERU WOJENNEGO VIRTUTI MILITARI zawarte w Warszawie
w dniu 27 lipca 2005 roku**

27 lipca 2005 r. w siedzibie MON podpisano *Porozumienie o współpracy* między resortem ON a Klubem Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari. Dokument parafował w imieniu MON podsekretarz stanu Maciej Górski, w imieniu Klubu VM *Porozumienie* podpisał wiceprezes płk w st. spocz. Zygmunt Łabędzki.

W uznaniu dla wojennych zasług dla Polski Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari oraz mając na uwadze potrzebę wspólnego działania na rzecz krzewienia w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej cnót żołnierskich, takich jak odwaga, męstwo i honor, utrwalania w pamięci narodowej chwalebnych tradycji oręża polskiego, a także potrzebę wychowania młodych pokoleń Polaków w duchu współodpowiedzialności za Ojczyznę i bezpieczeństwo międzynarodowe, Minister Obrony Narodowej, nawiązując do tradycji współpracy Kawalerów Virtuti Militari z Wojskiem Polskim II Rzeczypospolitej Polskiej i dając wyraz szczególnej troski o los bohaterów wojennych, zawiera z Klubem Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari, wpisanym do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000108787, reprezentowanym przez prezesa Stefana Bałuka oraz wiceprezesa Zygmunta Łabędzkiego, porozumienie następującej treści:

§ 1. Komórki organizacyjne Ministerstwa Obrony Narodowej oraz jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowane, zwane dalej resortem obrony narodowej oraz Klub Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari, zwany dalej Stowarzyszeniem, będą współpracować ze sobą w celu:

1. kultywowania chwalebnych tradycji oręża polskiego;
2. kształtowania wśród żołnierzy Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej postaw waleczności, odwagi, ofiarności i uczciwości żołnierskiej oraz budowania więzi międzypokoleniowych z uczestnikami walk o wolność ojczyzny;

3. wychowania patriotycznej młodzieży w duchu wypełniania powinności obywatelskich wobec przeszłych i przyszłych pokoleń;
4. budzenia społecznej wrażliwości na los weteranów walk o niepodległość Polski;
5. otoczenia opieką weteranów walk o Polskę, a wśród nich nielicznej już grupy bohaterów - Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari.

§ 2. Stowarzyszenie zobowiązuje się do:

1. prowadzenia statutowej działalności we współdziałaniu z Ministerstwem Obrony Narodowej i Dowództwem Garnizonu Warszawa;
2. wydawania biuletynu oraz zeszytów historycznych;
3. współdziałania z jednostkami wojskowymi, szczególnie z jednostkami odznaczonymi Orderem Wojennym Virtuti Militari, w zakresie kultywowania tradycji bojowych Wojska Polskiego;
4. uczestniczenia w uroczystościach wojskowych i państwowych;
5. współdziałania z władzami państwowymi i samorządowymi – w uzgodnieniu z Ministerstwem Obrony Narodowej – w zakresie patriotycznego wychowania społeczeństwa w duchu tradycji Wojska Polskiego i Orderu Wojennego Virtuti Militari.

§ 3. Resort obrony narodowej udzieli Stowarzyszeniu pomocy w działalności statutowej służącej obronności państwa poprzez:

- 1) udostępnianie – w miarę posiadanych możliwości – nieruchomości, pomieszczeń, sprzętu, środków łączności na podstawie odrębnych umów cywilnoprawnych, zawartych zgodnie z następującymi zasadami:
 - a) bezpłatnie udostępnione mienie może być wykorzystane wyłącznie do celów statutowych Stowarzyszenia oraz przedsięwzięć określonych w planie, o którym mowa w § 5,
 - b) Stowarzyszenie ponosi wydatki niezbędne do funkcjonowania udostępnionego mienia lub refunduje te wydatki jednostce wojskowej,
 - c) Stowarzyszenie pokrywa z własnych środków wszelkie zawinione straty zaistniałe w udostępnionym mieniu;
- 2) doradztwo i pomoc organizacyjną, udzielaną w szczególności przez Departament Wychowania i Promocji Obronności MON, Dowództwo Garnizonu Warszawa, wojewódzkie sztaby wojskowe oraz wojskowe komendy uzupełnień.

§ 4. Kawalerowie Orderu Wojennego Virtuti Militari korzystają z prawa do szczególnej opieki ze strony resortu obrony narodowej, w tym:

- 1) prawa do korzystania ze świadczeń zdrowotnych w zakładach opieki zdrowotnej, dla których organem założycielskim jest Minister Obrony Narodowej – na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. *o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych* (Dz. U. Nr 210, poz. 2135);
- 2) prawa do korzystania z wojskowych ośrodków wypoczynkowych na warunkach przyznanych środowisku wojskowemu decyzją Nr 153/MON/PSSS Ministra Obrony Narodowej z dnia 14 czerwca 2004 r. w sprawie działalności wypoczynkowej w resorcie obrony narodowej (Dz. Urz. MON Nr 7, poz. 77);
- 3) prawa do noszenia umundurowania oraz odznak i oznak wojskowych – zgodnie z rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 17 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych

zasad i trybu postępowania w sprawach o uzyskanie zezwolenia przez żołnierzy niepełniących czynnej służby wojskowej na noszenie umundurowania oraz odznak i oznak wojskowych (Dz. U. Nr 141, poz. 1367);

4) zmarły Kawaler Orderu Wojennego Virtuti Militari ma prawo do pogrzebu z zachowaniem ceremoniału wojskowego i z wojskową asystą honorową – zgodnie z decyzją Nr 83/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 19.06.1995 r. w sprawie wprowadzenia do użytku w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej "Ceremoniału wojskowego";

5) prawa do opieki w domu emeryta wojskowego na zasadach określonych w rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 29 grudnia 1995 r. w sprawie zasad umieszczania osób uprawnionych do wojskowego zaopatrzenia emerytalnego oraz członków ich rodzin w domu emeryta wojskowego (Dz. U. z 1996 r. Nr 9, poz. 51 z późn.zm.) dla osób uprawnionych, wskazanych w tym rozporządzeniu;

6) szczególnego honorowania w czasie uroczystości wojskowych.

§ 5. Stowarzyszenie i upoważniona komórka organizacyjna Ministerstwa Obrony Narodowej będą uzgadniać do dnia 30 czerwca każdego roku plan wspólnych przedsięwzięć na rzecz obronności na następny rok kalendarzowy oraz będą corocznie dokonywać oceny efektów współdziałania.

§ 6. Porozumienie nie powoduje dodatkowych wydatków dla budżetu resortu obrony narodowej.

§ 7. W sprawach nie uregulowanych w porozumieniu mają zastosowanie postanowienia decyzji Nr 257/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 12 września 2003 r. w sprawie określenia zasad i trybu współpracy resortu obrony narodowej z organizacjami pozarządowymi (Dz. Urz. MON Nr 15, poz. 166).

§ 8. Strony porozumienia będą wzajemnie informować się o wszelkich zdarzeniach mogących mieć wpływ na realizację porozumienia.

§ 9. Wszelkie spory mogące wyniknąć w związku z wykonywaniem postanowień porozumienia strony będą rozstrzygały w drodze negocjacji, dążąc do ich polubownego zakończenia.

§ 10. Wszelkie zmiany i uzupełnienia niniejszego porozumienia wymagają formy pisemnej pod rygorem nieważności.

§ 11. Porozumienie sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, po jednym egzemplarzu dla każdej ze stron.

§ 12. Porozumienie zostaje zawarte na czas nieokreślony z możliwością jego rozwiązania przez każdą ze stron z trzymiesięcznym okresem wypowiedzenia.

§ 13. Porozumienie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

*W imieniu Klubu Kawalerów Orderu
Wojennego Virtuti Militari:*

**Prezes
(-) Stefan BAŁUK**

**Wiceprezes
(-) Zygmunt ŁABĘDZKI**

*Z upoważnienia
Ministra Obrony Narodowej:*

**Podsekretarz Stanu
w MINISTERSTWIE OBRONY NARODOWEJ**

(-) Maciej GÓRSKI

S T A T U T
KLUBU KAWALERÓW ORDERU WOJENNEGO
VIRTUTI MILITARI

Tekst jednolity

Rozdział I
POSTANOWIENIA OGÓLNE

§ 1

1. **Ogólnopolski Klub Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari**, zwany dalej **Klubem VM**, jest stowarzyszeniem weteranów posiadających to zaszczytne odznaczenie.
2. Klub VM działa na podstawie niniejszego *Statutu*, opartego na prawie o stowarzyszeniach i posiada osobowość prawną.
3. Klub VM jako stowarzyszenie weteranów jest spadkobiercą tradycji Klubu tego zaszczytnego odznaczenia działającego po pierwszej wojnie światowej w II Rzeczypospolitej Polskiej.
4. Terenem działania Klubu VM jest obszar Państwa Polskiego, a siedzibą główną jest m. st. Warszawa, kod pocztowy 00-904 Warszawa, ul. 29 Listopada 1.
5. Klub VM używa pieczęci podłużnej o nazwie *Klub Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari* z podaniem dokładnego adresu; może używać własnych znaków i legitymacji ustalonych przez władze Klubu VM.
6. Praca wszystkich członków Klubu VM ma charakter społeczny.
7. Koszty wynikające z działalności administracyjnej i reprezentacyjnej Klubu VM pokrywane są ze składek członkowskich oraz dotacji osób i instytucji sponsorujących, lub z realizacji zawartych umów z instytucjami do tego rodzaju działalności powołanych.

Rozdział II
CEL I ZADANIA KLUBU VM ORAZ SPOSOBY ICH REALIZOWANIA

§ 2

Cel i zadania

1. Kultywowanie i propagowanie tradycji walk o wolność i niepodległość Polski, chwały oręża polskiego, szczególnie wybitnych żołnierzy - Dam i Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari.
2. Obrona godności, dobrego imienia i honoru Dam i Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari.
3. Utrzymywanie koleżeńskich więzi i współpracy (niezależnie od pełnionych funkcji organizacyjnych w Klubie VM) pomiędzy Damami i Kawalerami Orderu Wojennego VM w kraju i za granicą.
4. Reprezentowanie wobec władz państwowych i innych instytucji uzyskanych praw oraz obowiązków Dam i Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari.

§ 3

Realizacja zadań

1. Działalność statutową Klub VM osiąga poprzez pracę społeczną Zarządu i powoływanych – w miarę potrzeb, jak też możliwości zdrowotnych członków - komisji problemowych w Warszawie i na terenie Polski.
2. Organizowanie spotkań koleżeńskich, środowiskowych i towarzyskich.
3. Tworzenie i popieranie różnych form działalności publicystycznej i wydawniczej z zakresu utrwalania tradycji samego Orderu Virtuti Militari, jak też jego Dam i Kawalerów.
4. Wydawanie *Biuletynu* klubowego i *Zeszytów Historycznych*, w których poruszane są zdarzenia nie zawsze uznawane przez historyków zawodowych za najważniejsze, ale może w przyszłości uznane będą przez potomnych (przy innych formach wydawniczych) za ciekawe.
5. Uczestnictwo w uroczystościach państwowych i narodowo patriotycznych.
6. Pomoc w uzyskiwaniu (dla członków) wyższych stopni wojskowych i odznaczeń.
7. Występowanie do władz o godne uhonorowanie Dam i Kawalerów Virtuti Militari z okazji świąt państwowych i rocznic.
8. Działania związane z pomocą finansową w załatwianiu instytucjonalnej opieki socjalnej, medycznej, szpitalnej, sanatoryjnej i pobytu w domach opieki społecznej.
9. Zapewnienie pogrzebów z honorami wojskowymi, w asyście Kompanii Honorowej Wojska Polskiego.

Rozdział III

CZŁONKOWIE – ICH PRAWA I OBOWIĄZKI

§ 4

1. Członkowie Klubu VM dzielą się na zwyczajnych i wspierających.
2. Członkiem Klubu VM może być tylko osoba korzystająca w pełni z praw obywatelskich.

§ 5

1. Członkiem zwyczajnym Klubu VM może zostać osoba odznaczona Orderem Wojennym Virtuti Militari, niezależnie od miejsca zamieszkania i obywatelstwa.
2. Członek zwyczajny Klubu VM nie może być jednocześnie członkiem dwóch, czy więcej klubów Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari, gdyby takie powstały w innych rejonach kraju.
3. Honorowymi prezesami lub członkami Klubu VM (uhonorowanymi specjalnym dyplomem) mogą być tylko członkowie zwyczajni odznaczeni Orderem Wojennym Virtuti Militari, którzy ustąpili z Zarządu Klubu lub zrezygnowali z kandydowania z ważnych osobistych przyczyn, a uznani zostali przez Walne Zebranie, że korzystanie z ich pomocy w działalności statutowej Klubu VM, jak też ich dotychczasowe zasługi w działalności Klubu VM, a szczególnie w reaktywowaniu Klubu VM są wyjątkowe i ich pomoc w działalności Klubu VM w uznaniu statutowo wybranego Zarządu jest ważna i niezbędna.
4. W okresach pomiędzy *Walnymi Zebraniem* do nadawania tytułów z punktu 3 upoważniony jest Zarząd Klubu VM, którego decyzje podejmowane są większością głosów na specjalnie zwołanym *Nadzwyczajnym Zebraniu* Zarządu Klubu VM dotyczącym tylko temu zagadnieniu.

5. Członkiem wspierającym Klubu VM może być osoba fizyczna lub prawna wspierająca materialnie lub współpracująca na rzecz Klubu VM oraz utożsamiająca się z celami Klubu VM i jego zadaniami statutowymi.

§ 6

Członkami Klubu VM nie mogą być osoby, które:

1. Postępowały w sposób nieliczący z godnością i honorem Damy i Kawalera Orderu Wojennego *Virtuti Militari* lub popełniły czyn niegodny.
2. Były udowodnionymi pracownikami lub współpracownikami służby bezpieczeństwa, informacji wojskowej bądź innych organizacji: aparatu ucisku i zniewolenia społeczeństwa.

§ 7

Członków zwyczajnych przyjmuje Zarząd na podstawie odpowiednich dokumentów i po złożeniu stosownej deklaracji członkowskiej, natomiast *członków wspierających* przyjmuje Zarząd na podstawie odpowiedniej deklaracji.

§ 8

Członek zwyczajny Klubu VM posiada prawo:

1. Czynne i bierne prawo wyborcze do władz Klubu VM.
2. Uczestnictwa w działalności Klubu VM, wyrażania opinii i zgłaszanie wniosków.
3. Otrzymania za pośrednictwem Zarządu Klubu VM pomocy w zakresie określonym w §3 punkt 4, 5, 6, 7 i 8 *Statutu* Klubu VM.

§ 9

Członkowie wspierający mają tylko prawo:

1. Brania udziału w działalności Klubu VM z głosem doradczym.
2. Zgłaszania swoich opinii i wniosków.

§ 10

Każdy członek Klubu VM ma obowiązek:

1. Dbać o godność i honor członka Klubu VM oraz chronić symbole Orderu VM.
2. Brać udział w realizacji celów Klubu VM.
3. Stosować się do postanowień *Statutu* Klubu VM.
4. Wywiązywać się z zadeklarowanych świadczeń finansowych i składek członkowskich oraz innych zobowiązań członkowskich.

§ 11

Członkostwo w Klubie VM wygasa w przypadku:

1. Śmierci.
2. Wystąpienia z Klubu VM.
3. Skreślenia przez Zarząd w przypadku naruszenia przez członka §10 lub ujawnienia nowych okoliczności, które spowodują wygaśnięcie członkostwa.
4. Skazanie członka Klubu VM prawomocnym wyrokiem sądowym na karę pozbawienia praw publicznych.

5. Członek Klubu VM - podlegający decyzji skreślenia przez Zarząd w trybie punktu 3 i 4 - posiada prawo odwołania się na piśmie z uzasadnieniem do *Walnego Zebrania* Klubu VM.

Rozdział IV

WŁADZE I STRUKTURA ORGANIZACYJNA KLUBU VM

§ 12

Władzami Klubu VM są:

1. Walne Zebranie.
2. Zarząd.
3. Komisja Rewizyjna.

Klub VM współpracuje z powołaną przez Prezydenta RP Kapitułą Orderu Wojennego Virtuti Militari, a jego działalność podlega nadzorowi ze strony właściwego terytorialnie starosty.

§ 13

1. Kadencja wszystkich władz Klubu VM trwa 4 lata. Po wygaśnięciu kadencji członkowie Zarządu oraz *Komisji Rewizyjnej* pełnią swoje funkcje do czasu powołania nowych członków tych organów.
2. Członkowie władz Klubu VM pełnią swe funkcje społecznie.
3. Wyboru władz Klubu VM dokonuje się w głosowaniu tajnym lub jawnym.
4. O wyniku głosowania decyduje zwykła większość głosów, a w razie równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego zebrania.

Rozdział V

WALNE ZEBRANIE CZŁONKÓW KLUBU VM

§ 14

1. *Walne Zebranie* jest najwyższą władzą Klubu VM.
2. *Walne Zebranie* może być zwoływane w trybie zwyczajnym i nadzwyczajnym.
3. *Zwyczajne Walne* zebrania zwoływane są przez Zarząd Klubu VM raz na cztery lata jako *Walne Zebrania Sprawozdawczo-Wyborcze*.
4. *Nadzwyczajne Zebranie* może być zwołane z inicjatywy Zarządu Klubu VM, Komisji Rewizyjnej lub na żądanie przynajmniej 15-tu członków zwyczajnych i jest ono uprawnione jedynie do rozpatrzenia tych spraw, dla których zostało zwołane.
5. O terminie zwołania *Walnego Zebrania/Nadzwyczajnego Walnego Zebrania/* z proponowanym porządkiem obrad Zarząd zawiadamia członków co najmniej 2 tygodnie przed terminem.
6. *Walne Zebranie/Nadzwyczajne Walne Zebranie* jest prawomocne w przypadku prawidłowego zawiadomienia o jego terminie wszystkich członków Klubu VM uprawnionych do głosowania, bez względu na liczbę obecnych na posiedzeniu *Walnego Zebrania /Nadzwyczajnego Walnego Zebrania*, przy uwzględnieniu §21 oraz §22 *Statutu* Klubu VM.
Przez zawiadomienie rozumie się rozesłanie listami poleconymi zaproszenia na *Walne Zebranie/Nadzwyczajne Walne Zebranie* wraz ze wskazaniem miejsca, daty oraz porządku obrad.

7. Uchwały *Walnego Zebrania/Nadzwyczajnego Walnego Zebrania* członków Klubu VM mogą być podejmowane w drodze głosowania korespondencyjnego.
Podjęcie uchwały w powyższym trybie nie wymaga zwołania oraz odbycia *Walnego Zgromadzenia/Nadzwyczajnego Walnego Zebrania* członków Klubu VM.
Opracowane karty do głosowania wraz z projektami uchwał przesyłane są członkom Klubu VM listami poleconymi. Wypełnione karty do głosowania doręcza się osobiście lub za pośrednictwem poczty na adres siedziby Zarządu Klubu VM, w terminie 30 dni od dnia wysłania ich do członków Klubu VM, przy czym – decyduje data doręczenia karty do siedziby Zarządu Klubu VM.
W razie nieodeśłania karty do głosowania przez członka Klubu VM, uznaje się, że nie brał on udziału w głosowaniu.

§ 15

Do porządku obrad *Walnego Zebrania* Klubu VM należą:

1. Rozpatrywanie sprawozdań Zarządu Klubu VM, Komisji Rewizyjnej oraz zatwierdzanie (po wysłuchaniu wniosku Komisji Rewizyjnej dotyczącego zamknięcia okresu rachunkowego i udzielenia Zarządowi absolutorium).
2. Wybór do 7 członków Zarządu Klubu VM, którzy wybiorą spośród siebie prezesa, 3 wiceprezesów, sekretarza i skarbnika wraz z zastępcami.
3. Wybór do 5 członków Komisji Rewizyjnej, którzy wybiorą spośród siebie przewodniczącego i jego zastępcę.
4. Uchwalanie *Statutu* Klubu VM, jego zmian i uzupełnień.
5. Uchwalanie regulaminów dotyczących:
 - a) *Walnego Zebrania /Nadzwyczajnego Zebrania*,
 - b) *Komisji Rewizyjnej*,
 - c) innych regulaminów /wytycznych/ o charakterze ogólnym, jeśli taka potrzeba zaistnieje.
6. Wytyczanie kierunków działania na przyszłość.
7. Ocena działalności Władz Klubu VM.
8. Ustalanie wpisowego i składek członkowskich.
9. Podejmowanie uchwały o ew. rozwiązaniu Klubu VM i sposobie likwidacji mienia.

§ 16

W *Walnym Zebraniu /Nadzwyczajnym Walnym Zebraniu* biorą udział członkowie zwyczajni z głosem decydującym, członkowie wspierający z głosem doradczym.

Rozdział VI ZARZĄD KLUBU VM

§ 17

Do zakresu działania Zarządu Klubu VM należy:

1. Kierowanie działalnością Klubu VM.
2. Wykonywanie decyzji /uchwał/ *Walnego Zebrania*.
3. Reprezentowanie Klubu VM na zewnątrz.
4. Zarządzanie majątkiem, ustalanie planów działania, preliminarza budżetowego i zatwierdzanie rocznego bilansu.

5. Zwoływanie *Walnego Zebrania /Nadzwyczajnego Walnego Zebrania* Klubu VM.

§ 18

Zarząd może dokooptować do swego składu nowych członków w miejsce ustępujących lub na wolne miejsca w liczbie nieprzekraczającej czterech członków.

§ 19

1. Posiedzenia Zarządu zwoływane są w miarę potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz na kwartał.
2. Uchwały i decyzje Zarządu zapadają zwykłą większością głosów, przy obecności co najmniej połowy członków. W przypadku równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego prowadzącego zebranie.

Rozdział VII

Komisja Rewizyjna Klubu VM

§ 20

1. **Komisja Rewizyjna jest organem kontrolnym Klubu VM.**
2. Do zakresu działania *Komisji Rewizyjnej* należy:
 - a) kontrola działalności merytorycznej i finansowej Klubu VM zgodnie z przepisami prawa, *Statutu* i uchwałami *Walnego Zebrania*;
 - b) przedstawianie na piśmie obiektywnej oceny działalności Zarządu Klubu VM, wynikającej z przeprowadzonej kontroli w oparciu o możliwości techniczne i kondycyjne działaczy społecznego Zarządu Klubu VM; ocena powinna być oparta o sporządzony i podpisany przez Członków *Komisji Rewizyjnej* i Zarządu Klubu VM protokół;
 - c) *Komisja Rewizyjna* występuje z wnioskiem o udzielenie absolutorium po upływie 4-letniej kadencji Zarządu na *Walnym Zebraniu* Klubu VM, lub na zwołanym *Zebraniu Nadzwyczajnym*, jeśli ten punkt znajduje się w porządku dziennym zebrania;
 - d) uchwały i decyzje *Komisji Rewizyjnej* zapadają zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej połowy członków. W przypadku równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego prowadzącego zebranie.
3. *Komisja Rewizyjna* może dokooptować do swojego składu nowych członków w miejsce ustępujących lub na wolne miejsca w liczbie nieprzekraczającej dwóch członków.

Rozdział VIII

Postanowienia końcowe

§ 21

Zmiany *Statutu* mogą być dokonane z inicjatywy Zarządu przez *Walne Zebranie* Klubu VM - uchwałą podjętą przy obecności co najmniej połowy członków uprawnionych do głosowania, w pierwszym terminie zwołanego *Walnego Zebrania*, natomiast w drugim terminie niezależnie od ilości przybyłych na *Walne Zebranie* członków zwyczajnych (zmiana ta jest konieczna ze względu na wiek i zdrowie członków Klubu VM).

Rozdział IX
Rozwiązanie Klubu VM

§ 22

Uchwałę o rozwiązaniu Klubu VM oraz likwidację jego majątku podejmuje *Walne Zebranie* kwalifikowaną większością 2/3 głosów przy obecności co najmniej połowy ogólnej liczby członków uprawnionych do głosowania w pierwszym terminie, a w drugim terminie niezależnie od ilości głosów uprawnionych do głosowania – uczestników *Walnego Zebrania* Klubu VM.

Za zgodność z *Uchwałą Walnego Zebrania* z dnia 9 maja 2006 r. i postanowieniem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie, XII Wydziału Gospodarczego Krajowego Rejestru Sądowego, po rozpoznaniu w dniu 22.09.2006 r. zgodnie z sygnaturą sprawy WA XII NR REJ. KRS/029175/06/024, Zarząd Klubu VM przekazuje jednolity tekst *Statutu* do stosowania przez członków Klubu VM.

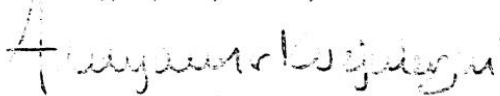

**STATUT
KAPITUŁY ORDERU VIRTUTI MILITARI**

Zatwierdzam

KOPIA

Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Aleksander Kwaśniewski

Warszawa, dnia 03 czerwca 2003 r.

STATUT

Kapituły Orderu Wojennego Virtuti Militari*

Na podstawie art. 27 ustawy z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz. U. Nr 90, poz. 450, z 1999 r. nr 101, poz. 1177 oraz z 2000 r. Nr 62, poz. 718) stanowi się, co następuje:

Postanowienia wstępne

§ 1

1. Kapituła Orderu Wojennego Virtuti Militari stoi na straży honoru Orderu Wojennego Virtuti Militari.
2. Ilekroć w statucie mówi się o:
 - Orderze – należy przez to rozumieć Order Wojenny Virtuti Militari,
 - Kapitułę – należy przez to rozumieć Kapitułę Orderu Wojennego Virtuti Militari,
 - Kanclerzu – należy przez to rozumieć Kanclerza Orderu Wojennego Virtuti Militari,

2

- Zastępcy Kanclerza – należy przez to rozumieć Zastępcę Kanclerza Orderu Wojennego Virtuti Militari,
- Sekretarzu – należy przez to rozumieć Sekretarza Kapituły Orderu Wojennego Virtuti Militari,
- Kancelarii Prezydenta – należy przez to rozumieć Kancelarię Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,
- wniosku o nadanie Orderu - należy przez to rozumieć wniosek o nadanie Orderu Wojennego Virtuti Militari, sporządzony na druku określonym w załączniku nr 1 do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 10 listopada 1992 r. w sprawie szczegółowego trybu postępowania w sprawach o nadanie orderów i odznaczeń oraz wzorów odpowiednich dokumentów (Dz. U. Nr 90, poz. 453 i z 2000 r. Nr 53, poz. 639)**.

Kapituła

§ 2

1. Sprawy będące przedmiotem rozpatrzenia przez Kapitułę wnoszone są na jej posiedzenia.
2. Posiedzenia Kapituły zwołuje Kanclerz, a w razie jego nieobecności Zastępca Kanclerza, stosownie do potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz na pół roku.
3. Posiedzeniom Kapituły przewodniczy Kanclerz lub Zastępca Kanclerza
4. Kanclerz może upoważnić Sekretarza do przewodniczenia posiedzeniu Kapituły.

3

§ 3

Do zadań Kanclerza należy:

- 1) przewodniczenie posiedzeniom Kapituły
- 2) reprezentowanie Kapituły,
- 3) przedstawianie Kapitułe wniosków o nadanie lub pozbawienie Orderu oraz innych spraw, które wpłynęły do Kapituły lub zostały przekazane Kapitułe przez Kancelarię Prezydenta,
- 4) występowanie, w imieniu i z upoważnienia Kapituły, do Ministerstwa Obrony Narodowej o przeniesienie nazw i tradycji jednostek wojskowych odznaczonych Orderem na współczesne jednostki Wojska Polskiego oraz o przeniesienie odznak Orderu,
- 5) utrzymywanie kontaktów ze społecznymi zbiorowościami odznaczonymi Orderem oraz z Klubami Kawalerów Orderu w kraju i za granicą w celu zapewnienia realizacji art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz. U. Nr 90, poz. 450, z 1999 r. Nr 101, poz. 1177 i z 2000 r. Nr 62, poz. 718),
- 6) podpisywanie w imieniu Kapituły uchwał, wniosków o nadanie lub pozbawienie Orderu, protokołów z posiedzeń oraz korespondencji Kapituły.

§ 4

Do zadań Zastępcy Kanclerza należy wykonywanie w zastępstwie Kanclerza czynności określonych w § 3.

§ 5

Do zadań Sekretarza należy:

- 1) reprezentowanie Kapituły w kontaktach roboczych z Kancelarią Prezydenta,
- 2) z upoważnienia Kanclerza wykonywanie czynności określonych w § 3 pkt 1, 3 i 5 statutu.

4

§ 6

1. Wyboru Zastępcy Kanclerza i Sekretarza dokonuje się oddzielnie, w głosowaniu jawnym, przy udziale co najmniej czterech członków Kapituły.
2. Za wybranego uważa się tego kandydata, który uzyskał największą liczbę głosów.

§ 7

1. Otwierając posiedzenie Kapituły jego przewodniczący przedstawia Kapitułę projekt porządku obrad.
2. Porządek obrad może zostać rozszerzony o sprawy zgłoszone przez uczestniczących w posiedzeniu członków Kapituły.

§ 8

1. Realizując kompetencje określone w ustawie z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz. U. Nr 90, poz. 450, z 1999 r. Nr 101, poz. 1177 oraz z 2000 r. Nr 62, poz. 718) Kapituła podejmuje uchwały.
2. Uchwały podejmowane są przez Kapitułę zwykłą większością głosów. W razie równości głosów decyduje głos przewodniczącego posiedzenia.
3. Głosowanie jest jawne, jednakże na żądanie uczestniczącego w posiedzeniu członka Kapituły, przewodniczący posiedzenia może, za zgodą Kapituły, zarządzić przeprowadzenie tajnego głosowania.

5

4. Do prawomocności uchwał Kapituły niezbędna jest obecność Kanclerza lub Zastępcy Kanclerza lub upoważnionego w trybie § 2 ust. 4 Sekretarza i co najmniej dwóch członków Kapituły.
5. Wyniki głosowania ogłasza przewodniczący posiedzenia po podliczeniu oddanych głosów.
6. Członek Kapituły, który nie zgadza się z uchwałą Kapituły, może złożyć do protokołu swoje zastrzeżenia.

§ 9

1. Treść podjętej przez Kapitułę uchwały o pozytywnym lub negatywnym zaopiniowaniu wniosku o nadanie Orderu odnotowuje się na wniosku.
2. Na podstawie podjętej przez Kapitułę uchwały o wystąpieniu do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z inicjatywą nadania Orderu, sporządza się wniosek o nadanie Orderu.
3. Uchwałę o wystąpieniu do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z inicjatywą pozbawienia Orderu lub uchwałę o pozytywnym zaopiniowaniu takiej propozycji, zgłoszonej przez inne uprawnione organy w trybie art. 36 ust. 1 ustawy o orderach i odznaczeniach, sporządza się odrębnie.

§ 10

1. Z przebiegu posiedzenia Kapituły sporządza się protokół.
2. Uchwała o przyjęciu protokołu podejmowana jest przez Kapitułę zwykłą większością głosów.

6

§ 11

Kapituła używa okrągłej pieczęci o średnicy 36 mm z umieszczonym pośrodku wizerunkiem gwiazdy orderowej i napisem w otoku: „KAPITUŁA ORDERU WOJENNEGO VIRTUTI MILITARI”, którą odciska się na wnioskach o nadanie lub o pozbawienie Orderu, uchwałach, protokołach, dokumentach poświadczających nadanie Orderu oraz stosownie do uznania Kancelerza – na korespondencji Kapituły.

§ 12

Kapituła używa blankietu z wizerunkiem Krzyża Srebrnego Orderu i nadrukiem „KANCLERZ I KAPITUŁA ORDERU WOJENNEGO VIRTUTI MILITARI” z adresem Kapituły oraz takiego samego blankietu bez adresu.

Postanowienia końcowe

§ 13

Członkowie Kapituły wykonują swoje powinności społecznie.

§ 14

Kapituła, w wykonywaniu ustawowych zadań, współpracuje w szczególności z Kancelarią Prezydenta, Centralnym Archiwum Wojskowym, Departamentem Kadry Ministerstwa Obrony Narodowej oraz z Departamentem Wojskowym Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych.

7

§ 15

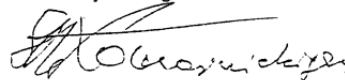
Przedsięwzięcia podejmowane przez Kapitułę, związane z wydatkami z budżetu Kancelarii Prezydenta, wymagają zgody Szefa Kancelarii.

§ 16

Siedziba Kapituły mieści się w gmachu Kancelarii Prezydenta.

Kanclerz

Orderu Wojennego Virtuti Militari

Gen. bryg. Stanisław Nałęcz-Komornicki

Zastępca Kanclerza

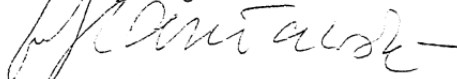
Orderu Wojennego Virtuti Militari

Pptk. pil. Mieczysław Sawicki

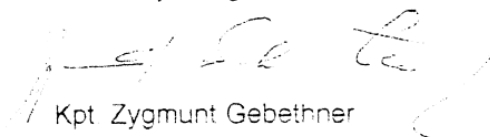
Sekretarz Kapituły

Orderu Wojennego Virtuti Militari

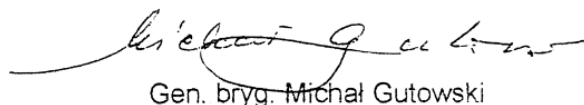
Pptk. Witold Szaniawski

Członek Kapituły
Orderu Wojennego Virtuti Militari

Kpt. Zygmunt Gebethner

Członek Kapituły
Orderu Wojennego Virtuti Militari

Gen. bryg. Michał Gutowski

Członek Kapituły
Orderu Wojennego Virtuti Militari

Kmdr Andrzej Kłopotowski

Warszawa, dnia 5 maja 2003 r.

* Zgodnie z art. 24 ust. 4 ustawy o orderach i odznaczeniach, przepisów dotyczących Kapituły Orderu Wojennego Virtuti Militari w czasie wojny nie stosuje się.

** W myśli art. 6 ustawy z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz. U. Nr 90, poz. 450, z 1999 r. Nr 101, poz. 1177 oraz z 2000 r. Nr 68, poz. 718), Order Wojenny Virtuti Militari jako order wojenny nadawany jest wyłącznie w czasie wojny lub nie później niż przez pięć lat od jej zakończenia.

Rozmowa z Dyrektorem 21. Wojskowego Szpitala Uzdrowiskowo-Rehabilitacyjnego dr. n. med. Bernardem Soleckim

Od wielu lat 21. Wojskowy Szpital Uzdrowiskowo-Rehabilitacyjny w Busku-Zdroju świadczy usługi m.in. dla kombatantów, w tym dla Dam i Kawalerów Orderu Virtuti Militari. Jesteśmy bardzo wdzięczni Panu Dyrektorowi dr. Bernardowi Soleckiemu i całemu Personelowi szpitala za wspaniałą opiekę lekarską i zawsze miłe, życzliwe przyjęcie.

Podczas jednego z pobytów w Uzdrowisku, wykorzystaliśmy okazję, aby porozmawiać z Panem Dyrektorem i przybliżyć pacjentom specyfikę pracy tego ośrodka. Jednocześnie – zachęcić do odpoczynku i leczenia w tym właśnie ośrodku. Rozmowę przeprowadził ówczesny pacjent-kuracjusz, członek wspierający Klubu VM, Pan mjr rez. Jan Chłopek.

J.Ch. - Panie Dyrektorze, jak, w kilku zdaniach, przedstawiłby Pan 21. Wojskowy Szpital Uzdrowiskowo-Rehabilitacyjny SP ZOZ w Busku-Zdroju ?

B.S. – 21. Wojskowy Szpital Uzdrowiskowo-Rehabilitacyjny SP ZOZ w Busku-Zdroju od wielu lat realizuje zasadę kompleksowego leczenia uzdrowiskowego, która opiera się na zastosowaniu w jednym miejscu i czasie zabiegów balneologicznych, leczenia ruchem, bogatej gamy zabiegów fizyko-terapeutycznych i masaży, a także diety i edukacji zdrowotnej. Skojarzone działanie ww. zabiegów oraz specyficzne właściwości lokalnego mikroklimatu zapewniają szybki powrót do sprawności ruchowej leczonych u nas pacjentów i kuracjuszy. Głównym wskazaniem do leczenia w naszym szpitalu są zespoły bólowe kręgosłupa i stawów obwodowych, stany po przebytych operacjach narządu ruchu oraz stany po urazach narządu ruchu. Naturalnym tworzywem leczniczym stosowanym tu są m.in. słynne buskie wody siarczkowo-siarkowodorowe

słone. Korzystne działanie kąpeli w tych wodach potwierdzają obiektywne badania naukowe oraz najbardziej obiektywne opinie kuracjuszy.

Głównym wskazaniem do leczenia w naszym szpitalu są zespoły bólowe kręgosłupa i stawów obwodowych, stany po przebytych operacjach narządu ruchu oraz stany po urazach narządu ruchu. W indywidualnej pracy z pacjentem stosujemy uznane metody terapeutyczne McKenziego³, PNF⁴, S-E-T⁵ oraz nowatorskie BSM⁶, Tergumed System⁷, a także własne zestawy ćwiczeń wypracowane na bazie doświadczeń zdobytych w trakcie ponad 80 lat istnienia naszej placówki.

Panie Dyrektorze w czym należy upatrywać sukces jaki osiągnął Szpital na krajowym rynku w służbie zdrowia?

Nasz sukces to precyzyjne wytyczenie celów i konsekwentna ich realizacja.

Podstawowe cele Szpitala to:

- aby pacjent, który odbył rehabilitację i leczenie w naszym Szpitalu wyjeżdżał zdrowszy, zadowolony i w pełni sił,
- aby pacjent, pamiętając miły klimat, życzliwość personelu oraz profesjonalną opiekę w razie potrzeby kontynuacji leczenia lub rehabilitacji pragnął po raz kolejny do nas wrócić,
- aby każdy pracownik Szpitala czerpał satysfakcję z wykonywanych obowiązków czuł się doceniany i z ochotą przychodził do pracy.

³ Metoda McKenziego - diagnozowanie i leczenie zespołów bólowych kręgosłupa i kończyn pochodzenia mechanicznego, metoda skupia się na eliminacji przyczyny bólu, a nie tylko na tymczasowym uśmierzaniu dolegliwości bólowych

⁴ PNF - to metoda polegająca na ułatwieniu przepływu informacji przez pobudzenie receptorów czucia głębokiego i powierzchniowego

⁵ S-E-T - metoda ćwiczeń w podwieszeniu wykorzystująca urządzenia TERAPII MASTER pasy, elastyczne podwieszki dające możliwość zawieszzeń całkowitych

⁶ BMS - to wykorzystanie biomechanicznych drgań o odpowiednio dobranej amplitudzie i częstotliwości od 15 do 35 Hz generowane przez urządzenia

⁷ Tergumed System - to unikatowy program ćwiczeń stosowany w rehabilitacji zespołów bólowych całego kręgosłupa

W naszym Szpitalu systematycznie ulepszamy warunki socjalno-bytowe, poszerzamy swoją ofertę leczniczą i to powoduje, że stajemy się znanym w kraju miejscem, do którego przyjeżdżają pacjenci, aby poprawić stan swojego zdrowia.

Na uznanie i opinię pracują pracownicy. Jaką kadrą dysponuje 21. Wojskowy Szpital Uzdrowiskowo-Rehabilitacyjny w Busku-Zdroju?

Atutem naszego Szpitala jest profesjonalna kadra medyczna i logistyczna. Pracuje tu 16 lekarzy specjalistów, 60 fizykoterapeutów, 26 pielęgniarek, 13 masażyistów oraz inni związani z obsługą medyczną techniczną, logistyczną czy administracją Szpitala. W sumie zatrudnionych jest 230 osób w tym 139 to pracownicy medyczni (dział obsługi klienta), 91 pozostali pracownicy⁸. Kadra szpitala jest wykwalifikowanym zgranym zespołem, który zdobywając wiedzę awansuje.

Stawiam na ludzi z grona zatrudnionych w Szpitalu, nie ma tu desantu na stanowiska. Tak, jak ja, przychodząc do szpitala przed 30 laty i awansowałem od stanowiska starszego asystenta do stanowiska Dyrektora. Tak też zatrudnieni pracownicy idą w górę ze swoim Dyrektorem. Takich przykładów w Szpitalu jest wiele.

Mówiąc o jakości, Szpital wdrożył System Zarządzania Jakością zgodny z wymaganiami normy PN-EN ISO 9001:2009. Kto na tym zyskał ?

Norma wprowadza porządek, doprecyzuje wszelkie procesy opisując je w procedurach, a doprecyzowanie służy jakości. Na jakości zyskują wszyscy, a przede wszystkim pacjenci i kuracjusze. I o to w tym wszystkim chodziło. W początkowym okresie wprowadzania Systemu Zarządzania Jakością należało wszystkim przyzwyczaić do odnotowywania w dokumentach czynności wykonywanych i potwierdzania ich podpisem i datą. Pracownicy przyzwyczaili się do tych zasad i aktualnie wiedzą, co mają robić i jak, a pacjenci mają dokładną informację, jaki mają zabieg, gdzie i w jakim czasie wykonany.

System Zarządzania Jakością, który jest systemem żywym nadzorowanym przez Pełnomocnika Dyrektora ds. Systemu Zarządzania Jakością, korzystnie wpływa na działania (pracę) pracowników.

Ostatnia dekada, to okres intensywnych inwestycji i modernizacji podnoszących standard usług przez Szpital. O jakie obiekty wzbogacił się w ostatniej dekadzie buski szpital wojskowy? Jakie będą inwestycje Szpitala w najbliższym czasie?

Modernizacja i rozbudowa to stały proces wliczony w funkcjonowanie Szpitala. Ostatnia dekada to wielkie inwestycje gruntowe modernizujące Szpital. W latach 2004–2006 zmodernizowano najstarszy przedwojenny budynek mieszkalny. Wyposażenie zostało dostosowane do najwyższych wymogów i standardów hotelowych, a cały budynek ocieplono oraz wykonano nową, estetyczną elewację. W grudniu 2009 roku zakończono budowę budynku wielofunkcyjnego z kompleksem zabiegowym „OPAL”.

⁸ Dane liczbowe dotyczą 2015 roku

Kompleks wyposażony jest w duży basen rehabilitacyjny i pomieszczenia do haloterapii⁹. Znajduje się też tutaj zespół saun oraz kawiarnia i sala konferencyjna, a także pomieszczenia biurowo-administracyjne. W listopadzie 2010 roku oddano do użytku nowy budynek kotłowni gazowej wyposażonej także w kolektory słoneczne oraz instalację do odzysku ciepła z wód pokąpielowych. Najważniejszą inwestycją było oddanie do użytku w styczniu 2013 roku nowego budynku - Zakładu Przyrodoleczniczego „AGAT”, o ciekawej i nowoczesnej architekturze. Na poziomie parteru znajdują się sale rehabilitacyjne i zespół gabinetów fizykoterapii wyposażonych w najnowocześniejszą aparaturę i sprzęt, zespół do krioterapii, zespół balneologiczny. Jest też sala konferencyjno-szkoleniowa oraz pomieszczenia administracyjne. Natomiast na pierwszym i drugim piętrze budynku zlokalizowano 32 dwuosobowe, komfortowo wyposażone pokoje dla pacjentów, wszystkie z balkonami. Dla pełnej wygody kuracjuszy budynek posiada dwie windy oraz łącznik umożliwiający pacjentom i kuracjom poruszanie się po wszystkich obiektach Szpitala bez konieczności wychodzenia na zewnątrz. Zrealizowano też inną istotną inwestycję, tj. modernizację kanalizacji ogólnej i wód pokąpielowych, włącznie z przebudową dróg komunikacji wewnętrznej.

Jak w perspektywie najbliższych 10 lat widzi Pan zarządzany Szpital?

Najważniejszym celem jest, aby być wiodącym szpitalem rehabilitacyjnym, nie tylko w Busku-Zdroju, ale i w kraju. W miarę szybkie wykonanie wszystkich założonych planów inwestycyjnych i osiągnięcie jak najwyższego poziomu usług.

Na leczenie do buskiego wojskowego szpitala przyjeżdżają ludzie z całego kraju. To dobrze świadczy o marce placówki oraz personelu w nim pracującym. Co oferuje i jak promowany jest Szpital ?

Zadowolenie każdego wyjeżdżającego pacjenta uważam za czynnik najważniejszy, podkreślający rolę i markę naszego Szpitala. Uważam ponadto, że nasz pacjent „pełnopłatny” powinien otrzymać w cenie odpowiednio dużą ilość zabiegów. Tylko u nas ceny podane w cenniku obejmują 6 zabiegów dziennie (w tym krioterapia ogólnoustrojowa i basen rehabilitacyjny) – łącznie 72 zabiegi w turnusie 13-dniowym, a w turnusie 20-dniowym łącznie 108 zabiegów, suplementację mikroelementami i witaminami oraz całodobową opiekę lekarsko-pielęgniarską, całodzienne wyżywienie z możliwością uzgodnienia rodzaju diety, zakwaterowanie w funkcjonalnie urządzonych pokojach 1 i 2-osobowych lub w apartamentach.

Natomiast pacjenci korzystający z leczenia w naszym Szpitalu w ramach umowy NFZ otrzymują odpowiednią ilość zabiegów zgodnie z tą umową. Dbamy również o to, by zakres i jakość świadczonych przez nas usług miała odzwierciedlenie w mediach takich, jak Internet, czy telewizja. Doceniamy również znaczenie przekazywanych opinii o jakości przez leczonych pacjentów sąsiadom, znajomym.

⁹ Metoda ta polega na wdychaniu powietrza bogatego w związku soli. Haloterapia zalecana jest w większości schorzeń układu oddechowego. Wymienić tu należy takie zabiegi, jak kąpiel solankowa czy inhalacje w postaci aerozolu. Najważniejszym celem haloterapii jest jednak wzmocnienie naturalnych sił obronnych organizmu

Czy Szpital współpracuje z instytucjami naukowymi i w jakich dziedzinach?

Najbardziej rozwiniętą współpracę Szpital ma z Uniwersytetem Medycznym w Łodzi, szczególnie z Katedrą Ortopedii. Ta współpraca odbywa się na kilku płaszczyznach, między innymi organizujemy wspólne konferencje naukowo-szkoleniowe poświęcone kompleksowej rehabilitacji pacjentów, a na bazie Szpitala studenci Uniwersytetu Medycznego zdobywają praktyczne umiejętności (szczególnie z Wydziału Fizykoterapii, ponieważ mogą tu zapoznać się z metodami kinezyterapii i fizykoterapii).

21. Wojskowy Szpital Uzdrowiskowo-Rehabilitacyjny w Busku-Zdroju jest często wybieranym przez weteranów zrzeszonych w Stowarzyszeniu-Klubie Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari. Jak układa się współpraca ze Stowarzyszeniem oraz Damami i Kawalerami VM?

Współpraca trwa już od wielu lat i układa się z mojego punktu widzenia bardzo dobrze. Ja osobiście mam wielki szacunek dla ludzi, którzy walczyli o wolną Polskę, poświęcili często swoje zdrowie, niekiedy życie. Tym bardziej, że sam przez 30 lat byłem w wojsku. Osobiście staram się zapewnić im właściwą opiekę lekarską i pielęgniarską. Uważam, że im to się należy jako podziękowanie i uszanowania za ich czyny. Ze strony weteranów spotykam się z życzliwością, sympatią.

Dyrektor, manager, gospodarz, lekarz, naukowiec... Łączenie tych funkcji wiąże się z koniecznością zajmowania różnymi tematami. Która z tych funkcji jest najtrudniejszą?

Kierowanie zespołem ludzkim jest niewątpliwie najtrudniejszym, jednak we wszystkim staram się zachować zdroworozsądkowe myślenie i widzieć sprawy takimi, jakie są, a nie takie jak się wydaje lub chciałoby się, aby były.

Racjonalne spojrzenie na rzeczywistość bardzo pomaga, ale należy pamiętać że:

- nic się nie osiągnie bez trudu i wysiłku, każdy pracownik musi pogonić swojego lenia,
- decyzje wypracowujemy wspólnie z fachowcami z danej dziedziny, a dyrektor podejmuje decyzję, która później jest realizowana,
- przystępując do realizacji jakiegokolwiek zadania należy przeanalizować możliwości i tu główny księgowy pilnuje zasady: „pamiętaj rozchodzie być z przychodem w zgodzie”.

Jakim człowiekiem jest Dyrektor Bernard Solecki, który od 20 lat kieruje Szpitalem ciesząc się zaufaniem przełożonych i autorytetem u podwładnych?

W mojej ocenie jestem człowiekiem szanującym ludzi, zarówno pracowników jak i pacjentów, i jak tylko można pomóc innemu człowiekowi, to należy to zrobić. Zawsze staram się solidnie wywiązywać ze swoich obowiązków, szpitala nie traktuję jako prywatnego folwarku – ja tu pracuję i myślę kategoriami dobra Szpitala: dbać o jego dobrą markę i marketing.

Czy mógłby Pan w kilku słowach opowiedzieć o swojej karierze zawodowej?

W 1973 roku rozpocząłem studia na Wydziale Lekarskim Wojskowej Akademii Medycznej w Łodzi. Studia ukończyłem w 1979 roku. Po rocznym stażu w Szpitalu Klinicznym WAM w Łodzi,

rozpocząłem w 1980 roku służbę w Garnizonowej Izbie Chorych w Przasnyszu. W 1985 roku zostałem przeniesiony na stanowisko starszego asystenta do 21. Wojskowego Szpitala Uzdrawiskowo-Rehabilitacyjnego w Busku-Zdroju. W 1992 roku zostałem zastępcą komendanta ds. leczniczych tego szpitala. Cały czas podnosiłem swoje kwalifikacje zawodowe. I tak w 1984 roku uzyskałem I stopień, a w 1988 roku II stopień specjalizacji z zakresu chorób wewnętrznych. Natomiast w 1991 roku II stopień z reumatologii, a w 2003 roku tytuł specjalisty II stopnia z Medycyny Fizycznej i Balneologii. W 2000 roku obroniłem w Wojskowej Akademii Medycznej w Łodzi pracę doktorską. Promotorem mojej pracy doktorskiej był prof. dr hab. n. med. Jan Błaszczak. W grudniu 1995 roku objąłem stanowisko komendanta 21. Wojskowego Szpitala Uzdrawiskowego, a po zlikwidowaniu 31 stycznia 2003 roku etatów wojskowych w naszym Szpitalu, w randze pułkownika przeszedłem do rezerwy. Od 1 lutego 2003 roku zostałem powołany na stanowisko Dyrektora 21. Wojskowego Szpitala Uzdrawiskowo-Rehabilitacyjnego w Busku-Zdroju.

Urodziłem się we wsi Straszędzie, położonej niedaleko Rzeszowa, u podnóża urokliwych Bieszczad. Sercem i pracą związany jestem z Buskiem. 14 września 2015 roku minęło 30 lat pracy w 21. Wojskowym Szpitalu Uzdrawiskowo-Rehabilitacyjnym, natomiast w grudniu minie 20 lat kierowania tym szpitalem.

Co życzyć Dyrektorowi Bernardowi Soleckiemu służbowo, a co Panu Bernardowi Soleckiemu prywatnie?

Służbowo - to corocznego, dodatniego bilansu w finansach szpitala, co pozwoli utrzymać jakość świadczonych usług i aby pozostało też na inwestycje pozwalające rozwijać bazę usługową. Prywatnie - zdrowia i pogody ducha.

Życzę pełnej satysfakcji z kierowania Szpitalem i spełnienia marzeń!

Rozmawiał: mjr rez. Jan Chłopek

Weteranów odznaczonych orderem Virtuti Militari, zainteresowanych wypoczynkiem leczniczo-uzdrawiskowym i rehabilitacją w wojskowym szpitalu w Busku-Zdroju, zachęcamy do skontaktowania się bezpośrednio z Klubem VM.

KOMUNIKAT

Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych

**Podsumowanie działalności pomocowej
Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych w 2016 r.**

Znaczne zwiększenie budżetu na pomoc pieniężną dla kombatantów i nowe formy pomocy dla działaczy opozycji antykomunistycznej – to jedne z najważniejszych działań Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych podjętych w minionym roku.

W 2016 r. o 5 milionów złotych więcej niż w latach poprzednich przeznaczono na pomoc dla najbardziej potrzebujących kombatantów. Dla działaczy opozycji antykomunistycznej uruchomiono nowy program finansowania pobytu w sanatoriach i rozpoczęto prace nowelizacyjne nad ustawą o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych dążące do zrównania ich uprawnień z kombatanckimi.

Splacamy nasz dług wdzięczności wobec tych, dzięki którym Polska jest niepodległa. Cieszę się, że w minionym roku mogliśmy wesprzeć kombatantów i weteranów znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji życiowej, zdrowotnej i materialnej kwotą ponad piętnastu milionów złotych – podkreśla Szef Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych Jan Józef Kasprzyk. Pomoc tę uzyskało blisko 17 tysięcy osób, w tym kombatanci mieszkający na dawnych Kresach Wschodnich Rzeczypospolitej – na Białorusi, Ukrainie i Litwie. Wsparliśmy też najbardziej potrzebujących działaczy opozycji antykomunistycznej, przeznaczając na ten cel ponad trzy miliony dwieście tysięcy złotych.

Dodatkowo Urząd uruchomił w czerwcu 2016 roku specjalny Program leczenia uzdrowiskowego skierowany do działaczy opozycji antykomunistycznej lub osób represjonowanych z powodów politycznych, dzięki któremu finansowany był ich pobyt w sanatoriach. Dla wielu z działaczy opozycji antykomunistycznej był to pierwszy w życiu wyjazd do uzdrowiska, na który w normalnym trybie z reguły oczekują około 2 lat. Na leczenie sanatoryjne w 2016 r. Urząd wydał ponad pół miliona zł.

W 2016 roku wychodząc na wprost oczekiwaniom zgłaszanym przez środowiska byłych opozycjonistów podjęto w parlamencie prace na rzecz nowelizacji ustawy o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych.

Zostanie jej nadany bardziej godnościowy charakter poprzez wprowadzenie porównywalnych z kombatantami uprawnień dla byłych opozycjonistów – podkreśla Jan Józef Kasprzyk, p.o. Szefa Urzędu. Każda osoba, która posiada status działacza opozycji otrzyma m. in. stałe miesięczne świadczenie w wysokości około 400 zł., ulgi w przejazdach komunikacją krajową oraz pierwszeństwo w opiece zdrowotnej. Osoby znajdujące się w najtrudniejszej sytuacji materialnej będą mogły zostać objęte pomocą pieniężną okresową, a nie jak obecnie doraźną jednoroczną.

Ponadto w 2016 r. w ramach Otwartych Konkursów Ofert Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych przyznał kilkudziesięciu podmiotom dotacje na łączną kwotę 2 250 000 złotych (w 2015 – 950 000 zł) z przeznaczeniem na pomoc opiekuńczą dla kombatantów, organizację uroczystości rocznicowych, a także wydawnictwa poświęcone najnowszej historii Polski. Nowością był cieszący się ogromną popularnością konkurs na realizację filmów dokumentalnych i notacji filmowych archiwizujących m.in. relacje ostatnich żyjących świadków historii.

Warszawa, dn. 10 stycznia 2017 roku

p.o. SZEFA
URZĘDU DO SPRAW KOMBATANTÓW
I OSÓB REPRESJONOWANYCH

Jan Józef Kasprzyk

DSE1-K0818-0812-1-2/17

wg rozdzielnika

Wielce Szanowni Państwo,

uprzejmie informuję, że Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych podpisał 3 stycznia 2017 r. porozumienie z Centralnym Ośrodkiem Sportu, na mocy którego członkowie Korpusu Weteranów Walk o Niepodległość Rzeczypospolitej będą mogli wypoczywać w podległych COS Ośrodkach Przygotowań Olimpijskich w Szczyrku, Zakopanem, Władysławowie-Cetniewie, Giżycku, Wąlczu i Spale.

Ośrodki Przygotowań Olimpijskich COS to czołówka obiektów sportowych w Polsce. Ich malownicze położenie, kompleksowo wyposażona baza sportowo-rekreacyjna, znakomita kuchnia, odnowa biologiczna i profesjonalna obsługa, gwarantują wypoczynek na najwyższym poziomie.

W załączeniu do niniejszego pisma przedstawiam Państwu zasady korzystania przez członków Korpusu Weteranów z wypoczynku w Ośrodkach Przygotowań Olimpijskich oraz wnioski o zgłoszenie *Zapotrzebowania na wczasy w COS-OPO*, który należy przesłać do Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych.

W przypadku pytań lub wątpliwości proszę o kontakt z Panią Agnieszką Poźniak pod numerem telefonu (22) 661-84-10 lub adresem e-mail: info@kombatanci.gov.pl.

Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych
ul. Wspólna 2/4, 00-926 Warszawa; tel. 22 661-87-06; fax 22 661-90-73
www.udskior.gov.pl

Szef Urzędu do Spraw Kombatantów
i Osób Represjonowanych
ul. Wspólna 2/4
00-926 Warszawa

NR WNIOSKU
(wypełnia UdSKIOR)

**Wniosek o zgłoszenie Zapotrzebowania na wczasy
w Ośrodku Przygotowań Olimpijskich Centralnego Ośrodka Sportu**

Dane osobowe

Nazwisko i imię

Nr PESEL lub data urodzenia.....

Nr legitymacji członka Korpusu Weteranów Walk o Niepodległość RP

Nr telefonu.....

Adres zamieszkania

Miejscowość

Ulica Nr domu Nr mieszkania

Kod Poczta

Województwo.....

Adres do korespondencji (wypełnić, jeśli jest inny niż zamieszkania)

Miejscowość

Ulica nr domu nr mieszkania

Kod Poczta

**Proszę o zgłoszenie zapotrzebowania na wczasy w Ośrodku Przygotowań Olimpijskich
Centralnego Ośrodka Sportu (dalej COS-OPO) i rezerwację pobytu w:¹**

	COS-OPO w Cetniewie		COS-OPO w Szczyrku
	COS-OPO w Zakopanem		COS-OPO w Giżycku
	COS-OPO w Spale		COS-OPO w Wałczu
w terminie: ²			

1. Oświadczam, że z wypoczynku będę korzystał/a:³

Sam/a	Z opiekunem
-------	-------------

2. Akceptuję wysokość opłaty za pobyt i wyżywienie (śniadanie, obiad i kolacja) w wysokości **85 zł za osobodzień** i zobowiązuję się do wniesienia opłaty.

3. Wybrane ośrodki umożliwiają pobyt ze zwierzęciem domowym za dodatkową opłatą. Proszę wskazać, czy będzie Pan/i uczestniczył w wypoczynku ze zwierzęciem:⁴

Tak	Nie
-----	-----

¹ Proszę zaznaczyć właściwe pole

² Proszę wpisać preferowany termin. o dostępności terminu zostanie Pan/Pani poinformowany/a

³ Proszę zaznaczyć właściwe pole

⁴ Proszę zaznaczyć właściwe pole

Zasady korzystania z wypoczynku w Ośrodkach Przygotowań Olimpijskich Centralnego Ośrodka Sportu⁵

1. Z wypoczynku mogą skorzystać kombatanci - członkowie Korpusu Weteranów Walk o Niepodległość Rzeczypospolitej wraz z opiekunem, jeśli kombatant wymaga opieki w trakcie pobytu.
 2. Wniosek o zgłoszenie Zapotrzebowania na wczasy w COS-OPO należy przesłać do Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych.
 3. Na podstawie danych zawartych we wniosku Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych skontaktuje się z wybranym COS-OPO i wstępnie zarezerwuje termin pobytu oraz prześle „Zapotrzebowanie na wczasy w COS”.
 4. O kolejności przesyłania przez Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych „Zapotrzebowania na wczasy w COS” decyduje kolejność wpływu wniosków.
 5. O udostępnieniu miejsc w COS-OPO decyduje każdorazowo Dyrektor danego Ośrodka w miarę posiadanych wolnych miejsc.
 6. Rezerwacji i potwierdzenia wolnych miejsc dokonuje Dział Organizacji, Kadr i Plac COS w Warszawie, który wystawia imienne skierowanie na pobyt osoby uprawnionej określające miejsce i termin pobytu będące podstawą do przyjęcia na pobyt w danym COS-OPO.
 7. Stawka pobytowo-żywnieniowa w Ośrodkach Przygotowań Olimpijskich Centralnego Ośrodka Sportu dla kombatantów – członków Korpusu Weteranów Walk o Niepodległość Rzeczypospolitej i ich opiekunów wynosi **85,00 zł za osobodzień**.
 8. **Korzystający z pobytu członek Korpusu Weteranów Walk o Niepodległość RP wnosi opłatę osobiście w Ośrodku, w którym realizowany jest pobyt.**
 9. Określona w pkt. 7 stawka obejmuje pobyt wraz z wyżywieniem uwzględniającym śniadanie, obiad i kolację.
 10. Odpłatność oraz zasady korzystania z bazy i sprzętu sportowo-rekreacyjnego reguluje zarządzenie Dyrektora COS-OPO.
 11. Wybrane ośrodki umożliwiają pobyt ze zwierzęciem. Opłatę za pobyt zwierzęcia reguluje zarządzenie Dyrektora COS-OPO.
 12. O rezygnacji z pobytu należy poinformować pracownika Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych, Panią Agnieszkę Poźniak, pod nr telefonu: 22 661-84-10 **najpóźniej na 7 dni** przed rozpoczęciem wypoczynku.
 13. Zasady wypoczynku obowiązują do 3 stycznia 2018 roku.
- I. Oświadczam, że zapoznałem/am się z powyższymi Zasadami korzystania z wypoczynku w Ośrodku Przygotowań Olimpijskich Centralnego Ośrodka Sportu.
- II. W związku z zamiarem skorzystania z wczasów w Ośrodku Przygotowań Olimpijskich Centralnego Ośrodka Sportu wyrażam, zgodnie z ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 roku *o ochronie danych osobowych* (tekst jedn. Dz. U. z 2016 roku, poz. 922 ze zm.):
- a) zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych przez Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych w celu realizacji postanowień Porozumienia z dnia 3 stycznia 2017 roku zawartego pomiędzy Skarbem Państwa –Urzędem do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych a Centralnym Ośrodkiem Sportu mającego na celu zapewnienie jak najlepszych warunków do wypoczynku kombatantów będących członkami Korpusu Weteranów Walk o Niepodległość RP,
 - b) zgodę na przekazywanie moich danych osobowych przez Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych do Centralnego Ośrodka Sportu w celu realizacji ww. Porozumienia z dnia 3 stycznia 2017 roku,
 - c) zgodę na przetwarzanie przez Centralny Ośrodek Sportu moich danych osobowych w celu realizacji ww. Porozumienia z dnia 3 stycznia 2017 roku.

.....
 podpis Wnioskodawcy

⁵ Zwane dalej COS-OPO

KOMUNIKAT

Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych

Rachunek wdzięczności PGNiG dla Powstańców Warszawskich

to wsparcie w wysokości do 900 zł rocznie na rachunki za gaz. Projekt rusza od 1 stycznia 2017 r.

Zainteresowani Powstańcy mają trzy proste możliwości zgłoszenia:

- w dowolnym Biurze Obsługi Klienta PGNiG
- poprzez infolinię • listownie

Wystarczy tylko dowód osobisty.

Więcej informacji na www.pgnig.pl

Wydawać by się mogło, że takie problemy, jak obsługa kombatantów w szpitalu czy aptece poza kolejnością, są już dawno wyjaśnione, ustalone i nie podlegają dyskusji. Jednak, wobec powtarzających się zgłoszeń i próśb o pomoc w tych sprawach, przypominamy, że **KOMBATANCI MAJĄ PRAWO DO KORZYSTANIA POZA KOLEJNOŚCIĄ ZE ŚWIADCZEŃ OPIEKI ZDROWOTNEJ** oraz usług farmaceutycznych udzielanych w aptekach. Nasi członkowie wspierający opracowali we współpracy z Urzędem ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych oraz z Wojskowym Centrum Edukacji Obywatelskiej afisz, który drukujemy w naszym biuletynie. Zgodnie z Ustawą z 2004 roku, informacje te powinny być wyeksponowane w widocznym miejscu w placówkach opieki zdrowotnej i aptekach. Niestety, nie wszyscy dostosowali się do tego wymogu. Dołączamy zatem do niniejszego biuletynu afisz „luzem”, jako ulotkę, którą warto mieć przy sobie. Mamy nadzieję, że nie będzie potrzeby korzystać z tego argumentu...

**BEZ KOLEJKI
DO LEKARZA I APTEKI**

**PRAWO
DO KORZYSTANIA POZA KOLEJNOŚCIĄ**
ze świadczeń opieki zdrowotnej
oraz usług farmaceutycznych udzielanych w aptekach
mają:

Zasłużeni
honorowi dawcy krwi

Zasłużeni
dawcy przeszczepu

Inwalidzi wojenni
i wojskowi

Kombatanci

Podstawa prawna:

Ustawa z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych
(tekst jednolity Dz.U. z 2015 roku poz. 581)

Art. 47c.

1. Osoby, o których mowa w art. 43 ust. 1 (tj. Zasłużeni Honorowi Dawcy Krwi i Zasłużeni Dawcy Przeszczepu), inwalidzi wojenni i wojskowi oraz kombatanci mają prawo do korzystania poza kolejnością ze świadczeń opieki zdrowotnej oraz z usług farmaceutycznych udzielanych w aptekach.
2. Korzystanie poza kolejnością ze świadczeń opieki zdrowotnej w zakresie świadczeń opieki zdrowotnej w szpitalach i świadczeń specjalistycznych w ambulatoryjnej opiece zdrowotnej oznacza, że świadczeniodawca udziela tych świadczeń poza kolejnością przyjęć wynikającą z prowadzonej przez niego listy oczekujących, o której mowa w art. 20 ust. 2.
3. Świadczeniodawca udziela świadczeń opieki zdrowotnej, o których mowa w ust. 1 i 2, w dniu zgłoszenia.
4. W przypadku, gdy udzielenie świadczenia nie jest możliwe w dniu zgłoszenia, świadczeniodawca wyznacza inny termin poza kolejnością przyjęć wynikającą z prowadzonej przez niego listy oczekujących. Świadczenie z zakresu ambulatoryjnej opieki specjalistycznej nie może być udzielone w terminie późniejszym niż w ciągu 7 dni roboczych od dnia zgłoszenia.

druk

na zamówienie

Min. Zdrowia
Ordery i Medaliki

**Pani Danuta Przystasz, Dama Orderu Virtuti Militari
Honorową Obywatelką Miasta Sanoka**

Źródło: <http://esanok.pl>

Podczas uroczystej sesji Rady Miasta Sanoka 20 kwietnia 2017 roku (20 bm.), Pani Danucie Przystasz nadano tytuł Honorowej Obywatelki Miasta Sanoka.

Serdecznie Gratulujemy!

Fot. UM Sanok

Pani mjr w st. spocz. **Danuta Przystasz**, Dama Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari, współtwórczyni i aktywna działaczka Rodziny Katyńskiej, została Honorową Obywatelką Miasta Sanoka. Tym samym stanęła w jednym szeregu m.in. z Władysławem Beksińskim, Józefem Piłsudskim, ks. Adamem Sudołem, ks. Zdzisławem Peszkowskim, Marianem Pankowskim, ks. Feliksem Kwaśnym, prof. Feliksem Kirykiem, którzy są Honorowymi Sanoczanami.

Jej odwaga i poświęcenie, zaangażowanie w działalność konspiracyjną w latach II wojny światowej na terenie Sanoka, a potem w Warszawie, cierpienia w kazamatkach UB, a potem ofiarna praca na rzecz kultury polskiej i nieustanna troska o prawdę i pamięć o Zbrodni Katyńskiej zasługują na najwyższe uznanie i szacunek - napisała we wniosku o przyznanie tytułu hm. Krystyna Chowaniec w imieniu Hufca ZHP Ziemi Sanockiej im. ks. hm. Zdzisława Peszkowskiego.

„Danuta Antonina Przystasz, córka Ignacego Przystasza i Anny Iwańczyk, urodziła się 13 czerwca 1920 r. w Niewiście, gdzie jej ojciec był administratorem majątku, jako najmłodsze dziecko

Przystaszów. Starsi bracia: Zbigniew Przystasz, ur. w 1912 r. został zamordowany w Katyniu, a Mieczysław Przystasz ur. w 1914 r. uczestnik Powstania Warszawskiego, więzień polityczny w latach 1945-1954, powrócił do Sanoka, był wiceprzewodniczącym MRN w Sanoku, kierownikiem Wydziału Planowania w PRN w Sanoku, radcą prawnym w SPB, współtwórcą „Rocznika Sanockiego”. Zaraz po narodzinach Danuty, w 1920 roku rodzina Przystaszów osiadła na stałe w Sanoku (zamieszkiwała początkowo przy ulicy Królewskiej – obecnie ulica Romualda Traugutta, następnie w samodzielnie wybudowanym domu przy ulicy Młynarskiej 18).

W 1938 roku Danuta Przystasz ukończyła Gimnazjum Żeńskie im. Emilii Plater i rozpoczęła naukę w liceum (maturę zdała 2 stycznia 1942 r. w Sanoku, w tajnym nauczaniu). Jako uczennica liceum działała w Lidze Morskiej i Kolonialnej oraz przeszła szkolenie przysposobienia obronnego oraz kursy obrony przeciwlotniczej i przeciwpożarowej. We wrześniu 1939 roku pełniła funkcję zastępcy dowódcy rejonu. W pierwszych dniach września pełniła służbę w ramach obrony cywilnej pełniąc obowiązki zastępcy komendanta rejonu. W czerwcu 1940 roku wstąpiła do organizacji konspiracyjnej Chłopska Organizacja Wolności „Raclawice” przyjmując pseudonimy „Danuta Skiba” i „Brzoza”. Przewiozła m.in. ładunki wybuchowe do wysadzenia szybów naftowych w Tarnowcu koło Krosna, zbierała informacje na temat wydobycia ropy w kopalni Grabownica, przenosiła meldunki i pocztę. Zagrożona aresztowaniem na przełomie marca/kwietnia 1942 roku wyjechała do Warszawy, gdzie szybko nawiązała kontakt z organizacją Związek Kobiet Czynu, która działała przy Ruchu Miecz i Pług, złożyła przysięgę, a od jesieni 1942 r. Danuta Przystasz została komendantką tej organizacji. Zajmowała się w tym okresie pracą oświatową, sanitarną i kolporterską podziemnego pisma „Polka Czynu”, stanowiącego organ prasowy ZKC. Po rozpadzie MiP zaangażowała się w działalność Oddziału Pomocniczej Służby Kobiet AK (początkowo jako łączniczka z cenzusem, następnie w stopniu podporucznika czasu wojny, później w stopniu kapitana czasu wojny (wówczas używa pseudonimu Sławomira Mędrzycka). Brała udział w Powstaniu Warszawskim jako łączniczka w Kompanii Sztabowej Zgrupowania AK „Żywiciel” na Żoliborzu do 30 września 1944. Po klęsce powstania wyszła z miasta wraz z ludnością cywilną. Zdołała zbiec z transportu do obozu. Nawiązała kontakt z dowództwem III Dywizji Wojskowego Korpusu Służby Bezpieczeństwa i kontynuowała pracę konspiracyjną. **Za działalność w tej organizacji Rozkazem Dywizyjnym z 20 listopada 1944 roku otrzymała Order Virtuti Militari.**

Po zakończeniu wojny Danuta Przystasz na krótko przyjechała do Sanoka, a potem wraz z bratem Mieczysławem została skierowana do pracy w Urzędzie Pełnomocnika Rządu w Olsztynie. 19 października 1945 r. została aresztowana przez funkcjonariuszy Urzędu Bezpieczeństwa (dwa dni wcześniej aresztowany został także jej brat Mieczysław). Danuta Przystasz w okresie przesłuchań była przetrzymywana w budynkach MBP przy ul. Koszykowej, a następnie przy ulicy Rakowieckiej. Po ciężkim śledztwie zwolniono ją pod koniec maja 1946 r. Po wyjściu na wolność, mając nakaz meldowania o swoim pobycie, wróciła do Olsztyna, gdzie została zatrudniona w Wydziale Zdrowia Urzędu Wojewódzkiego (dodatkowo pracowała w Składnicy Sanitarnej) i rozpoczęła studia prawnicze na Uniwersytecie im. Mikołaja Kopernika w Toruniu. W 1947 roku zamieszkała w Warszawie, pracując kolejno w Zarządzie Głównym Pracowników Bankowych i Centrali Banku Komunalnego, skąd została zwolniona jako „wróg Polski Ludowej”.

Studia ukończyła w 1951 roku uzyskując tytuł magistra nauk prawnych. Ówczesne władze polityczne uniwersytetu nie zgodziły się na objęcie przez nią asystentury. Po ukończeniu studiów z uwagi na swoją działalność konspiracyjną nie mogła znaleźć pracy zgodnej z wykształceniem. W rezultacie podjęła się zajęcia redaktorskiego i edytorskiego, zwłaszcza w zakresie podręczników szkolnych. Od wiosny 1952 roku była zatrudniona w Państwowych Zakładach Wydawnictw i pracowała tam do końca roku 1981. Zajmowała się edytorstwem, pełniła stanowiska redaktora, redaktora działu, kierownika redakcji, zastępcy redaktora naczelnego. Była członkiem komisji programowych w Ministerstwie Oświaty i Wychowania oraz komisji pod egidą UNESCO ds. nazewnictwa geograficznego i historycznego w podręcznikach szkolnych. Publikowała artykuły, referaty wydawane w czasopismach i wydawnictwach szkolnych, dotyczącego kwestiom zawodu nauczycielskiego i teorii podręcznika szkolnego. Została autorką artykułu pt. „Związek Kobiet Czynu w Ruchu Miecz i Pług”. Była redaktorką publikacji „Dwa dni w mieście naszej młodości”.

Współtworzyła książkę dla młodzieży polonijnej pt.: „Polska. Ziemia i ludzie” (1984). Dodatkowo, w latach 50-tych i 60-tych przez ok. 10 lat pracowała jako nauczycielka w szkołach średnich dla dorosłych, a do 1998 roku współpracowała z działem czasopiśmiennictwa przedmiotowego dla nauczycieli w ramach Wydawnictw Szkolnych i Pedagogicznych. Pod koniec roku 1981 przeszła na emeryturę.

W 1988 roku zaangażowała się w działalność Warszawskiej Rodziny Katyńskiej, późniejszego Stowarzyszenia Rodzina Katyńska w Warszawie. Jest autorką pierwotnej wersji statutu tego stowarzyszenia. Weszła w skład pierwszego zarządu (1989-1991), gdzie zajmowała się sprawozdaniami i regulaminami. W latach 90-tych podjęła współpracę z Fundacją Archiwum i Muzeum Pomorskim Armii Krajowej oraz Wojskowej Służby Polek w Toruniu i Memoriałem Generał Marii Wittek. Jej obszerna wypowiedź znajduje się także w Archiwum Historii Mówionej Muzeum Powstania Warszawskiego.

Za swoje czyny i dokonania otrzymała następujące odznaczenia:

- Krzyż Srebrny Orderu Virtuti Militari (Rozkaz Dywizyjny z 20 listopada 1944, za zasługi dla WKSB, zatwierdzony w 2002)
- Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski
- Srebrny Krzyż Zasługi z Mieczami (przyznany przez Rząd RP na uchodźstwie)
- Warszawski Krzyż Powstańczy
- Srebrny Krzyż Zasługi
- Medal Komisji Edukacji Narodowej
- Odznaka Weterana Walk o Niepodległość
- Tytuł Honorowego Członka Muzeum Powstania Warszawskiego

Jest członkiem zwyczajnym Stowarzyszenia Klub Kawalerów i Dam Orderu Wojennego Virtuti Militari. W roku 2012 decyzją Ministra Obrony Narodowej została awansowana na stopień majora Wojska Polskiego.

Przyczyniła się do wydania kilku publikacji dotyczących Sanoka. Angażowała się m.in. w redakcję pierwszych numerów „Rocznika Sanockiego”, a w 1984 roku przeprowadziła obszerny wywiad z dr Zofią Skołodro, na temat tajnego nauczania i konspiracji w Sanoku, który został opublikowany w czasopiśmie „Geografia w szkole”.

Staraniem Danuty Przystasz w 2000 r. ukazała się w Sanoku publikacja pt. „Listy z więzienia Mieczysława Przystasza z lat 1945–1954”. W roku 2001 wydała własnym sumptem opracowanie biograficzne pt. „Jedno życie. Tak mało, tak wiele ...” zawierające m.in. fragmenty dziennika z Powstania Warszawskiego. Do Muzeum Historycznego w Sanoku przekazała listy i pamiątki po bracie Mieczysławie, a do kościoła pw. Przemienienia Pańskiego w Sanoku ofiarowała odznaczenia własne oraz brata Mieczysława. Zostały one zostały umieszczone w gablocie obok prawego ołtarza.

Podczas odwiedzin w rodzinnym mieście spotyka się z młodzieżą – w kwietniu 2009 roku uczestniczyła w uroczystości posadzenia 18 Dębów Pamięci na Cmentarzu Centralnym, a w październiku prezentowała sylwetkę brata, Zbigniewa Przystasza, na konferencji w Sanockim Domu Kultury, a potem posadziła Dąb Pamięci dla uhonorowania Jego pamięci. W 2014 roku na temat Powstania Warszawskiego, a także konspiracji w Sanoku, mówiła harcerzom, a 17 kwietnia 2015 r. podczas spotkania w kościele pw. Chrystusa Króla z licznymi mieszkańcami Sanoka opowiedziała o swoim niezwykłym życiu.

Rada Miasta Sanoka jednogłośnie poparła uchwałę o przyznaniu Danucie Przystasz „Honorowego Obywatelstwa Miasta Sanoka.” Jak podkreślali przewodniczący Zbigniew Daszyk i burmistrz Tadeusz Pióro, w ten sposób nasze miasto uczy nie tylko osobę zasłużoną dla Sanoka, ale całe pokolenie, które walczyło o Polskę.

Zarząd i Redakcja Klubu VM składają Pani mjr Danucie Przystasz serdeczne gratulacje! Jest to uhonorowanie w pełni zasłużone, a nawet więcej – wydarzeń z życiorysu, pracy i dokonań starczyłoby na wiele aktów nadania honorowego obywatelstwa lub innych wyróżnień.

Na pierwszym planie:
mjr w st. spocz. Danuta Przystasz
na uroczystości Jubileuszu Klubu VM
w czerwcu 2016 roku

W dniu 3 kwietnia 2016 r. ppłk Henryk Ratyna, fotoreporter w Klubie VM i przewodniczący Komisji Rewizyjnej, wziął udział w uroczystościach upamiętniających 71. rocznicę Krwawej Niedzieli w Kryłowie – ku pamięci ofiar ukraińskich nacjonalistów oraz 72 rocznicę walk z najeźdźcą hitlerowskim i nacjonalistami ukraińskimi, a także pacyfikacji Smoligowa, Łaskowa i Ameryki.

Po mszy świętej inaugurującej uroczystości, wygłoszone zostały przemówienia okolicznościowe przez Wójta Gminy Mircze - Martę Małyszek oraz ppłk. Henryka Ratynę. Następnie nastąpiło poświęcenie Pomnika żołnierzy Batalionów Chłopskich z Batalionu Basaja Rysia poległych w walce z Niemcami pod Smoligowem 27 marca 1944 r.

Uroczystego odsłonięcia pomnika dokonali: Wójt Gminy Mircze - Marta Małyszek, w imieniu Starosty

Hrubieszowskiego – Gerard Pisiewicz, Kamila Bogowska – córka Stanisława Basaja „Rysia” oraz ppłk Henryk Ratyna.

Kompanię honorową podczas uroczystości wystawiła 5. Kompania rozpoznawcza z 2. Hrubieszowskiego Pułku Rozpoznawczego im. mjr Henryka Dobrzańskiego „Hubala” pod dowództwem ppor. Adriana Zawady.

Na cześć pomordowanych w 1944 i 1945 r. odczytany został Apel Pamięci oraz oddana została salwa honorowa.

Na koniec, na ręce osób zaangażowanych w odnowienie pomnika oraz zorganizowanie uroczystości, podziękowanie złożył – Przewodniczący Rady Gminy Mircze – Ryszard Wiczorek. Całość wydarzenia poprowadził Sołtys Wsi Kryłów – Radosław Szczur.

Remont Pomnika żołnierzy Batalionów Chłopskich z Batalionu Basaja Rysia poległych w walce z Niemcami pod Smoligowem 27 marca 1944 r. wykonał Waldemar Rycyk „GRANBUD” - Kamieniarstwo.

Remont nagrobku Bolesława Szpyrki (żołnierza z Batalionu Stanisława Basaja „Rysia”) wykonał Henryk Sobczuk „GRANBET”.

Mircze, dnia 18 kwietnia 2016 roku

WÓJT GMINY MIRCZE

**Szanowny Pan
podpłk Henryk Ratyna**

Szanowny Panie Podpułkowniku

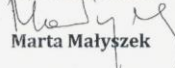
71. rocznica Krwawej Niedzieli w Kryłowie – ku pamięci ofiar ukraińskich nacjonalistów oraz 72. rocznica walk z najeźdźcą hitlerowskim i nacjonalistami ukraińskimi, a także pacyfikacji Smoligowa, Łaskowa i Ameryki obchodzone w dniu 3 kwietnia br. w Kryłowie, były ważnym wydarzeniem w Gminie Mircze stanowiącym sposobność do kultywowania historii i oddania hołdu bohaterom.

Pragnę złożyć serdeczne podziękowania na ręce Pana Podpułkownika za zaangażowanie oraz wysiłek włożony w realizację zadań związanych z obchodami wspomnianego święta.

Składam podziękowania za działania patriotyczne jakie Pan podejmuje.

Z wyrazami szacunku i poważania

Wójt Gminy Mircze

Marta Małyżek

UROCZYSTOŚCI - ROCZNICE

Przełom roku 2016/2017 upłynął nam oczywiście na tradycyjnych spotkaniach świątecznych, ale też braliśmy udział w uroczystościach historyczno-patriotycznych. Między innymi, 2 grudnia 2016 roku płk w st. spocz. Danuta Gałkowa i płk w st. spocz. Bronisław Maciaszczyk wzięli udział w uroczystości patriotycznej na warszawskich Starych Powązkach, zorganizowanej przez Urząd ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych z okazji **75. rocznicy śmierci Marszałka Rydza-Śmigłego**, Marszałka Polski, Naczelnego Wodza Wojska Polskiego, żołnierza Legionów Polskich, uczestnika-bohatera wojny polsko-bolszewickiej.

9 grudnia 2016 roku płk w st. spocz. Danuta Gałkowa, płk w st. spocz. Bronisław Maciaszczyk i mjr Włodzimierz Tryka uczestniczyli w uroczystych obchodach **75. rocznicy bitwy o Tobruk**, zorganizowanych pod Honorowym Patronatem Prezydenta RP Andrzeja Dudy. Zaproszenie do Klubu VM skierował minister Józef Kasprzyk, Szef Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych.

Uroczystości zainaugurowano Mszą Świętą w Katedrze Polowej Wojska Polskiego w Warszawie w intencji żołnierzy Samodzielnej Brygady Strzelców Karpackich, słynnych „szczurów pustyni”, następnie, w południe, odbyła się uroczysta zmiana posterunku honorowego przy Grobie Nieznanego Żołnierza i Apel poległych, po czym złożono wieńce i wiązanki. Ceremonię zakończyła defilada pododdziałów Wojska Polskiego.

Składając hołd żołnierzom walczącym bohatersko w szeregach sił sprzymierzonych w obronie tobruckiej twierdzy, uczczona została ich bohaterska, pełna determinacji walka, która przyczyniła się do jednej z pierwszych znaczących porażek Państw Osi podczas II wojny światowej. Jak podają źródła, straty aliantów w tej bitwie zostały oszacowane na przynajmniej 4000 żołnierzy, w tym 109 Polaków.

Uroczystości rocznicowe zakończyło spotkanie okolicznościowe w Pałacu Belwederskim, które uświetnił występ chóru Reprezentacyjnego Zespołu Artystycznego Wojska Polskiego. Uczestnikom spotkania zaprezentowano też film z materiałem wspomnieniowym uczestnika bitwy o Tobruk, Kawalera Orderu Virtuti Militari, płk. Mieczysława Heroda.

Bitwa o Tobruk na terytorium Libii rozpoczęła się 10 kwietnia i zakończyła 27 listopada 1941 roku. Wojska alianckie, z udziałem polskiej Brygady Strzelców Karpackich, pokonały niemieckie oddziały Africa Corps pod dowództwem generała Rommla. Trudność walk potęgowały dokuczliwe warunki klimatyczne i poczucie całkowitego odcięcia od świata. Z tego powodu obrońcy zyskali nazwę "Szczerów Tobruku". Udział polskich żołnierzy w bitwie o Tobruk upamiętniono na Grobie Nieznanego Żołnierza w Warszawie napisem na jednej z tablic po 1945 r. „TOBRUK 19 VII – 10 XII 1941”, a po 1990 r. „TOBRUK 22 VIII – 10 XII 1941” oraz napisem „TOBRUK” na zniczu Grobu Nieznanego Żołnierza w Krakowie.

75. rocznica odznaczenia gen. Władysława Andersa Orderem Virtuti Militari

W niedzielę 23 kwietnia 2017 r. odbyła się Msza Święta w Bazylice Mariackiej w Gdańsku w intencji gen. Władysława Andersa i wszystkich kawalerów orderu Virtuti Militari walczących o wolną i niezawisłą Rzeczpospolitą. W uroczystości uczestniczyła córka Generała, Pani Anna Maria Anders.

We Mszy Św. wzięło udział dwóch ponad 90-cio letnich, już ostatnich z żyjących kombatanatów odznaczonych krzyżem Virtuti Militari, Wojewoda Pomorski wraz z małżonką, Dowódca Garnizonu Warszawa, przedstawiciele środowisk kombatanckich, rekonstruktorzy i licznie zgromadzeni wierni.

Koncelebrze przewodniczył Proboszcz bazyliki Mariackiej ks. Prałat Ireneusz Bradtke, który odczytał list od JE Ks. Abpa Józefa Guzka Biskupa Polowego Wojska Polskiego (treść poniżej). Homilie

wygłosił ks. Komandor Zbigniew Rećko – Dziekan Dekanatu Marynarki Wojennej, który przypomniał dzieje orderu Virtuti Militari oraz jego wagę i rangę dla Rzeczypospolitej. W tym kontekście ks. Rećko przypomniał o chwalebnych działaniach wojennych ośmiokrotnie rannego na wojnie gen. Władysława Andersa odnanzonego za kampanię wrześniową przez Naczelnego Wodza i Premiera Rządu RP na uchodźstwie gen. Władysława Sikorskiego Złotym krzyżem Virtuti Militari we wspomnienie Świętego Wojciecha – głównego Patrona Polski. Przypomniał on również, iż orderem tym zostali odznaczeni m.in. wszyscy obrońcy Poczty Polskiej w Gdańsku i wszyscy obrońcy Westerplatte.

Po Mszy Świętej z udziałem asysty wojskowej i zgodnie z ceremoniałem wojskowym minister Anna Maria Anders złożyła wieńce pod tablicą poświęconą żołnierzom Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie i przy Epitafium Smoleńskim w kaplicy św. Doroty. W składaniu wieńców uczestniczyli Wojewoda Pomorski Dariusz Drelich i Wojsko oraz kombatanci, którzy wystawili swoje poczty sztandarowe oraz dwaj obecni na Mszy św. Kawalerowie Orderu Wojennego Virtuti Militari z województwa pomorskiego, a także Szwadron Kawalerii im. 2 Pułku Szwoleżerów Rokitiańskich wraz ze sztandarem.

Niestety, ze względu na słaby stan zdrowia, nikt z Zarządu Klubu VM nie mógł udać się w podróż do Gdańska i uczestniczyć w tej rocznicowej, podniosłej uroczystości ku pamięci Wielkiego Kawalera Virtuti Militari. Wystosowaliśmy okolicznościowy list, w którym wyrażone zostało wszystko, co chcieliśmy przekazać uczestnikom tego patriotycznego spotkania. List został publicznie odczytany:

*Pani Minister Anna Maria Anders
Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,
Pełnomocnik Rządu do spraw Dialogu Międzynarodowego
Oraz Uczestnicy uroczystości z okazji
75. rocznicy odznaczenia generała Władysława Andersa
Krzyżem Złotym orderu VIRTUTI MILITARI*

Szanowna Pani Minister,

wyrażamy serdeczne słowa podziękowania za pamięć i zaproszenie nas, członków ogólnopolskiego Stowarzyszenia-Klubu Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari z siedzibą w Warszawie, do udziału w uroczystych obchodach 75. rocznicy odznaczenia generała Władysława Andersa Krzyżem Złotym orderu Virtuti Militari za kampanię wrześniową 1939 roku.

Dziękujemy, to dla nas wielki zaszczyt i satysfakcja. Niestety, z przykrością zawiadamiamy, że stan naszego zdrowia, spowodowany zaawansowanym już wiekiem, nie pozwala na osobisty udział w uroczystości, czego ogromnie żałujemy. Jesteśmy z Panią oraz ze wszystkimi Zgromadzonymi myślą i sercem, przepętnieni radością, że pamięć o Generale jest kultywowana, a wraz z nią upowszechniana jest wiedza o Virtuti Militari, najstarszym i najwyższym, polskim odznaczeniu bojowym. Pozwalamy sobie przy tym wyrazić refleksję, że w społeczeństwie polskim wciąż zbyt mało propagowana jest ta wiedza. A przecież order VIRTUTI MILITARI, to już 225 lat chlubnej, dumnej tradycji polskiego oręża. To świadectwo czynów godnych naśladowania, ofiarności w walkach popartej wiedzą i umiejętnościami wojskowymi, i ściślej - dowódczymi, świadectwo postaw żołnierskich przepętnionych miłością do Ojczyzny, w myśl idei i dewizy orderu Virtuti Militari: BÓG HONOR OJCZYŻNA. Generał Władysław Anders jest jednym z najznamienitszych wzorców, przykładów takiej postawy.

Panie Generale Władysławie Andersie, my, polscy żołnierze, weterani walk II wojny światowej odznaczeni orderem Virtuti Militari, stajemy przed Tobą na baczność i oddajemy Ci należny hołd! Czujemy się częścią wspólnoty, która Cię z szacunkiem otacza, „Wspólnoty Generała Andersa”. Łączy nas wiele, ale najważniejsze, to: silne poczucie tożsamości narodowej, wspólny, wojenny los żołnierski i umiłowanie naszego Kraju, wreszcie - Virtuti Militari.

Niewiele jest na świecie odznaczeń, które byłyby związane z historią swojego kraju tak bardzo i od tak wielu pokoleń, jak polskie Virtuti Militari. To tradycja piękna, ale i często tragiczna, jak tragiczne i trudne były losy naszego kraju, i rodaków. Virtuti Militari jest dla nas, Polaków, powodem do dumy. W najtrudniejszych latach był chroniony, jak najświętsza relikwia. Dla wrogów zaś zawsze był zagrożeniem, symbolem patriotyzmu, waleczności i niezłomności Polaków, wreszcie - narzędziem perfidnych, politycznych manipulacji, deprecjonowany przez nich i niszczoney. Pomimo profanującego przerabiania i prób całkowitej likwidacji przetrwał do dzisiejszych czasów pozostając symbolem wszystkiego, co najszlachetniejsze i najcenniejsze w trudnej służbie żołnierza polskiego.

Testamentem Klubu Virtuti Militari jest, aby order nie został zamknięty w gablotach muzealnych, aby nadal mógł spełniać swą rolę, dla jakiej został ustanowiony w 1792 roku, jako najwyższa nagroda, zgodnie z dewizą: Virtuti Militari, czyli: Dzielności Żołnierskiej. Jesteśmy gorącym orędownikiem idei kontynuacji nadawania współcześnie orderu Virtuti Militari, jako - co pragniemy wyraźnie podkreślić - wolnego od wszelkich wpływów politycznych, znaczonego jedynie losem żołnierza, jako najwyższej nagrody dla żołnierza za wzorową, bohaterską postawę na polu walki, za (tu zacytujemy fragment Ustawy z 1919 roku): „czyny wybitnego męstwa i odwagi dokonanych w boju, i połączonych z poświęceniem się dla dobra Ojczyzny”.

Szanowna Pani Minister, szanowni Państwo,

oddając hołd generałowi Władysławowi Andersowi i wszystkim żołnierzom-weteranom walk o wolność Polski, a także mając na uwadze współczesnych żołnierzy, którzy godnie dziedziczą tradycje i ich służbę dla dobra naszej Ojczyzny (w tym trudną służbę poza granicami kraju), pragniemy przywołać słowa Ojca Świętego Jana Pawła II:

„Któż lepiej, niż Wy, drodzy żołnierze (...), może zaświadczyć o obecności w świecie przemocy i niszczących sił zła? Wy walczyście z nimi każdego dnia, jesteście bowiem powołani, aby bronić słabych, ochraniać uczciwych, wspomagać pokojowe współistnienie narodów. Każdy z Was odgrywa rolę „strażnika”, który musi wyteżać wzrok, aby zawczasu zażegnać niebezpieczeństwo i wszędzie krzewić sprawiedliwość i pokój”.

Pozwalamy sobie złożyć serdeczne wyrazy uznania i podziękowania Pani Minister Annie Marii Anders za działalność patriotyczno-historyczną na rzecz edukacji historycznej, kultywowanie pamięci o generale Władysławie Andersie i Jego Żołnierzach oraz upowszechnianie polskich tradycji orężnych.

Pozdrawiamy Panią Minister i wszystkich Uczestników uroczystości; życzymy dużo zdrowia, szczęścia osobistego oraz wielu inicjatyw i powodzenia w działalności patriotycznej na rzecz współczesnych i przyszłych pokoleń, dla dobra Polski.

Pozostajemy z wyrazami szacunku i żołnierskim pozdrowieniem.

W imieniu członków Stowarzyszenia-Klubu Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari list podpisali: Prezes płk w st. spocz. Bronisław MACIASZCZYK oraz członkowie Zarządu: płk w st. spocz. Danuta GAŁKOWA, por. w st. spocz. Halina GÓRKA-GRABOWSKA, płk w st. spocz. Zygmunt MAGUZA, płk w st. spocz. Eugeniusz SALATA, ppłk w st. spocz. Henryk RATYNA, kpt. w st. spocz. Tadeusz SOCHA oraz członkowie wspierający Stowarzyszenia.

Tekst listu: Liliana Tryka, w imieniu Zarządu Klubu VM

Pożegnania...

Odeszli
na Wieczną Wartę

5 lutego 2016 roku
odeszła na Wieczną Wartę
Maria Stypułkowska-Chojecka
ps. „Kama”
Dama Orderu VIRTUTI MILITARI
członkini Klubu Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari.
Uczestniczka Powstania Warszawskiego, harcerka Szarych Szeregów batalionu „Parasol”,
jedna z trzech łączniczek w akcji „Kutschera”,
była Przewodnicząca Rady Naczelnej Stowarzyszenia Szarych Szeregów
Honorowa Obywatelka miasta stołecznego Warszawy

Cześć Jej Pamięci!

1 kwietnia 2016 roku,
w wieku 98 lat,
odszedł na Wieczną Wartę
generał w st. spocz. Aleksander ARKUSZYŃSKI
pseudonim „Maj”
żołnierz Armii Krajowej,
kawaler orderu VIRTUTI MILITARI,
odznaczony ponadto Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski
oraz dwukrotnie Krzyżem Walecznych.
Odszedł na Wieczną Wartę w podlódzkim Ksawerowie, gdzie mieszkał od wielu lat.

Cześć Jego Pamięci!

4 kwietnia 2016 roku

zmarła

Elżbieta Dziębowska „Dewajtis”

Dama Orderu Virtuti Militari

harcerka i łączniczka w batalionie „Parasol” w Powstaniu Warszawskim,

uczestniczka akcji „Kutschera”,

muzykolog, przez 40 lat redaktor naczelna 12-tomowej Wielkiej Encyklopedii Muzycznej PWM.

Wybitny muzykolog, wykładowca uniwersytecki

badaczka dziejów muzyki XIX i XX wieku.

Długoletni pracownik Uniwersytetu Jagiellońskiego,

kierownik Katedry Historii i Teorii Muzyki (1974–1978)

oraz Ośrodka Dokumentacji Życia i Twórczości I. J. Paderewskiego (1973–1989).

Odnaczona Orderem Wojennym Virtuti Militari, Krzyżem Walecznych

oraz Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Cześć Jej Pamięci!

16 listopada 2016 roku zmarł w Warszawie

płk w st. spocz. Bolesław Siemiątkowski

ps. „Czarny”

Służył w Związku Walki Zbrojnej – Armii Krajowej na Placówce Bieniakonie

w Obwodzie Lidzkim Nowogródzkiego Okręgu ZWZ-AK.

Od czerwca do września 1940 roku internowany w litewskim obozie w Żagarach.

Od lutego 1944 roku dowódca drużyny 6. kompanii 2. batalionu

77. Pułku Piechoty Armii Krajowej.

Od marca 1944 roku zastępca dowódcy plutonu 3. kompanii 5. batalionu 77 pp AK.

Uczestnik akcji bojowych w Gojcieniszkach, Ejszyszkach, Bolsiach, Rakliskach,
pod Bieniakoniami, Dojlidami, Raduniem, Ogrodnikami i wielu innych.

W lipcu 1944 roku brał udział w walkach o Wilno. W maju 1945 roku przedostał się do Warszawy.

Wieloletni członek, wiceprezes i skarbnik Zarządu Stowarzyszenia-Klubu Kawalerów

Orderu Wojennego Virtuti Militari,

wielce zasłużony w upamiętnieniu czynu zbrojnego

Armii Krajowej na Nowogródzczyźnie.

Uhonorowany Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari,

Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski,

Krzyżem Walecznych

oraz wieloma innymi odznaczeniami.

Cześć Jego Pamięci!

Z ŻAŁOBNEJ KARTY

3 stycznia 2017 roku zmarł w Krakowie
w wieku 100 lat

gen. bryg. pil. w st. spocz. Ludwik Krempa

nestor polskich sił powietrznych, jeden z ostatnich żyjących polskich lotników z czasów II wojny światowej, odznaczony m.in. Krzyżem Srebrnym Virtuti Militari i dwukrotnie Krzyżem Walecznych.

W latach 1937-1938 służył w Szkole Podchorążych Łączności w Zegrzu
oraz Szkole Podchorążych Rezerwy Lotnictwa w Dęblinie.

Od lipca 1939 roku żołnierz 6. Pułku Lotniczego.

Podczas inwazji niemiecko-sowieckiej 1939 roku służył
w 66. Eskadrze Obserwacyjnej oraz 2. Pułku Lotniczym.

W maju 1940 roku przedostał się na Węgry,
następnie przez Jugosławię oraz Grecję dotarł na Bliski Wschód.

W sierpniu 1940 roku wstąpił na terenie Palestyny do Brygady Strzelców Karpackich.

Od października 1940 roku pilot Polskich Sił Powietrznych w Wielkiej Brytanii.

Od listopada 1940 do października 1942 roku przechodził szkolenia pilotażu
w ośrodkach lotniczych: w Blackpool, Hucknall, Newton oraz Bramcote.

Od października 1942 do czerwca 1944 roku pilot w 304. Dywizjonie Bombowym.

Wykonał pięćdziesiąt lotów bojowych.

W lutym 1944 roku mianowany na stopień kapitana.

Pod koniec wojny instruktor pilotażu samolotów typu „Oxford”.

W 1988 roku powrócił do Polski.

Uhonorowany Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari,

Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski,

Krzyżem Walecznych dwukrotnie

oraz innymi odznaczeniami.

Cześć Jego Pamięci!

5.01.2017 odszedł na Wieczną Wartę

gen. bryg. w st. spocz. Janusz Brochwicz-Lewiński pseud. "Gryf"

żołnierz batalionu AK „Parasol”.

W latach 1938-1939 służył ochotniczo w 76. Lidzkim Pułku Piechoty.

Podczas inwazji niemiecko-sowieckiej 1939 roku walczył w stopniu kaprała podchorążego
w składzie Armii „Prusy”. Od sierpnia 1940 roku żołnierz Związku Walki Zbrojnej – Armii Krajowej
w Lubelskim Okręgu ZWZ-AK. Od sierpnia 1943 roku służył w oddziałach partyzanckich na
Lubelszczyźnie. Dowódca plutonu w oddziale Hieronima Dekutowskiego „Zapory”.

Od marca 1944 roku instruktor wyszkolenia bojowego i terenoznawstwa
w Batalionie „Parasol” w Okręgu Warszawskim AK.

Dowodził szeregiem akcji zbrojnych na terenie Warszawy.

Podczas Powstania Warszawskiego oficer 1. kompanii Batalionu „Parasol”.

Dowódca obrony „Pałacyku Michła” oraz uczestnik walk na cmentarzach wolskich.

Z ŻAŁOBNEJ KARTY

Ciężko ranny, leczony w szpitalu polowym na Starym Mieście, ewakuowany kanałami do Śródmieścia. Od października 1944 roku więzień obozu w Lamsdorf, następnie Oflagu VII-A Murnau. Po wojnie zastępca dowódcy kompanii w Ośrodku Zapasowym 1. Samodzielnej Brygady Spadochronowej w Szkocji. Od października 1947 roku oficer Brytyjskich Sił Zbrojnych. W 2002 roku powrócił do Polski. Od roku 2001 członek zwyczajny Stowarzyszenia-Klubu Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari.

W latach 2009-2014 członek Kapituły Orderu Virtuti Militari.

Uhonorowany Krzyżem Srebrnym Orderu Virtuti Militari, Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski oraz wieloma innymi odznaczeniami polskimi i brytyjskimi.

Honorowy Obywatel Miasta Stołecznego Warszawy.

Cześć Jego Pamięci!

16 stycznia 2017 roku zmarł w Warszawie

kpt. W st. spocz. Lucjan Wiśniewski ps. „Wierny”, „Sęp”

Żołnierz Związku Walki Zbrojnej Armii Krajowej w Warszawskim Okręgu ZWZ-AK.

Od kwietnia 1941 roku służył w 1. plutonie Kompanii „Warta” 7. Pułku Piechoty „Garłuch”.

Od października 1942 roku podoficer w Oddziale Wykonawczym 993/W Kontrwywiadu Komendy Głównej AK. Dowódca patrolu bojowego, uczestnik wielu akcji likwidacyjnych wymierzonych w konfidentów.

Podczas Powstania Warszawskiego plutonowy podchorąży, dowódca drużyny 2. plutonu Kompanii „Zemsta” Batalionu „Pięść” w Zgrupowaniu AK „Radosław”. Walczył na Woli i Starym Mieście.

Od połowy sierpnia 1944 roku adiutant dowódcy Grupy „Kampinos”.

Uczestnik ataków na Dworzec Gdański.

Partyzant Oddziału „Doliny” w rejonie Lasów Koneckich.

Wieloletni przewodniczący Środowiska Batalionu „Pięść”

przy Światowym Związku Żołnierzy Armii Krajowej. Członek zwyczajny Stowarzyszenia-Klubu Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari.

Uhonorowany Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari, Krzyżem Walecznych, Medalem Wojska czterokrotnie oraz innymi odznaczeniami.

Cześć Jego Pamięci!

**W czwartek 3 listopada 2016 roku pożegnaliśmy Prezesa naszego Stowarzyszenia,
płk. w st. spocz. Zygmunta Łabędzkiego pseud. „Łoś”,
Kawalera Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari,
współzałożyciela i wieloletniego wiceprezesa, a od 2011 roku prezesa Klubu VM.
Zmarł 21 października 2016 roku.**

Ceremonia pogrzebowa odbyła się w Katedrze Polowej Wojska Polskiego w Warszawie. Mszę świętą celebrował biskup polowy Wojska Polskiego Józef Guzdek, który wspominał płk. Łabędzkiego jako zasłużonego żołnierza, patriotę i zaangażowanego, przepełnionego chęcią działania i oddanego dla spraw publicznych społecznika. Podkreślił jego wielokrotny udział w uroczystościach państwowych, religijnych i patriotyczno-historycznych, w tym odbywających się również w Katedrze Polowej WP. Zwrócił przy tym uwagę, że ostatnie pożegnanie przypadło 3 listopada 2016 r., w dniu Świętego Huberta, patrona myśliwych, do których należał też płk Łabędzki.

W ceremonii pogrzebowej wzięli udział m.in. kombatanci, przedstawiciele władz resortu obrony narodowej, dyrektorzy instytucji wojskowych i kombatanckich oraz dowódcy jednostek wojskowych, w tym przedstawiciele Ministerstwa Obrony Narodowej, Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych, Sztabu Generalnego WP, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Dowództwa Garnizonu Warszawa, Konwentu Dziekanów Korpusu Oficerów Zawodowych WP, Batalionu Reprezentacyjnego MON, Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Warszawie, 10. Warszawskiego Pułku Samochodowego, Wojskowego Centrum Edukacji Obywatelskiej, Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego, Mazowieckiego Samorządowego Centrum Doskonalenia Nauczycieli. Swojego Kolegę pożegnali też członkowie Klubu Myśliwskiego „Hubertus” w Warszawie, którzy uczestniczyli w ceremonii pogrzebowej ze sztandarem.

Podczas mszy świętej w Katedrze Polowej WP, płk. Zygmunta Łabędzkiego pożegnali: Podsekretarz Stanu w MON Pan Minister Wojciech Fałkowski i Szef Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych Pan Minister Jan Józef Kasprzyk, którzy wyrażając osobistą refleksję, wspominali m.in. okoliczności, w jakich poznali śp. płk. Łabędzkiego, jego osobowość i najważniejsze fakty z życiorysu, a także atmosferę bezpośrednich spotkań i współpracę.

Z ŻAŁOBNEJ KARTY

Pułkownik Zygmunt Łabędzki został pochowany w rodzinnym grobie na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach. Słowa ostatniego pożegnania wygłosili koledzy-współpracownicy: **płk w st. spocz. Bronisław Maciaszczyk** z Zarządu Klubu VM i przedstawiciel Klubu Myśliwskiego „Hubertus” w Warszawie. Zostały złożone wieńce i kwiaty, wśród których członkowie wspierający Klubu VM umieścili jedną z ostatnich fotografii płk. Zygmunta Łabędzkiego i zapalili biało-czerwony znicz przewiązany symboliczną wstążką w barwach wstęgi orderowej Virtuti Militari.

Ceremonię zabezpieczyli żołnierze 2. Kompanii Reprezentacyjnej Wojska Polskiego. Uroczystość odbyła się zgodnie z ceremoniałem, z udziałem asysty wojskowej, z salwami honorowymi. Godny i uroczysty charakter mszy w Katedrze Polowej WP podkreśliła piękna, wzruszająca oprawa muzyczna chóru i solisty-trębacza Reprezentacyjnego Zespołu Artystycznego Wojska Polskiego.

Cześć Twojej Pamięci!

Dziękujemy za uwagę i zapraszamy do lektury kolejnego biuletynu.

W następnym, jubileuszowym wydaniu „Biuletynu nr 30” znajdą się m.in. takie tematy, jak:

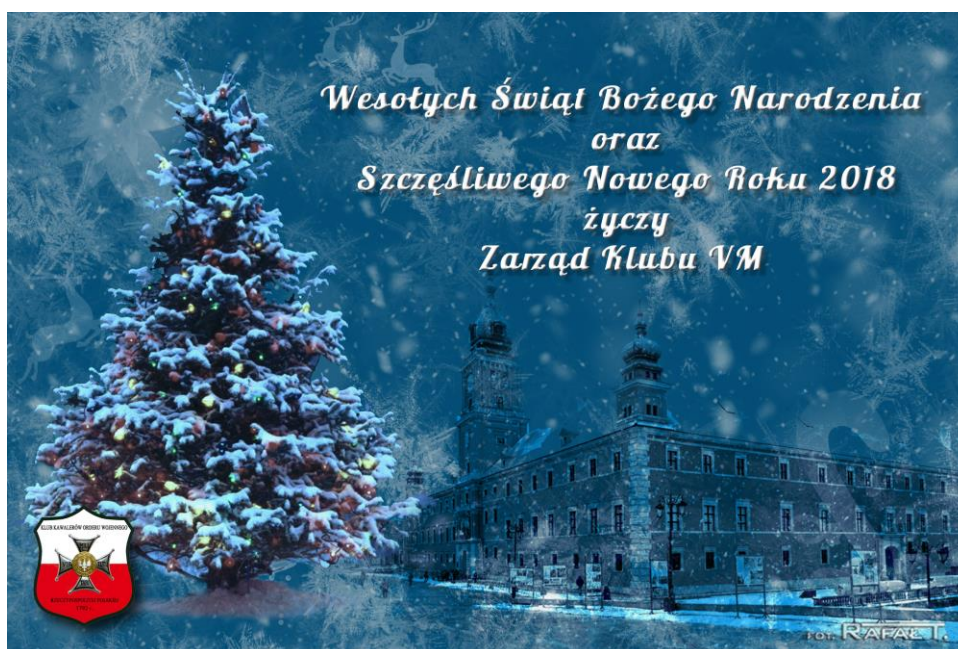
- ✚ 80. rocznica podniesienia polskiej bandery wojennej na niszczycielu ORP „Błyskawica”
- ✚ 10 lat Patronatu Honorowego Klubu VM nad Ogólnopolskim Konkursem Historycznym i Olimpiadą Tematyczną „Losy żołnierza i dzieje oręża polskiego”
- ✚ 225. rocznica ustanowienia orderu Virtuti Militari
- ✚ Klub VM w Komitecie Honorowym ogólnopolskiej edycji Kampanii Patriotycznej „BohaterON” poświęconej uhonorowaniu Powstańców Warszawskich
- ✚ Uroczyste obchody 150. rocznicy urodzin Marszałka Józefa Piłsudskiego w Wilnie
- ✚ Wizyta nowego dyrektora Wojskowego Centrum Edukacji Obywatelskiej im. płk. dypl. Mariana Porwita w Klubie VM i uroczyste obchody Święta WCEO
- ✚ Święto Terenowych Organów Administracji Wojskowej w Sierpcu
- ✚ „Cegiełka dla Weterana” – o spontanicznej akcji naszych przyjaciół
- ✚ Spotkania Kawalerów VM z żołnierzami i młodzieżą szkolną (m.in. w Warszawie, Konstancinie, Łąbinowicach)
- ✚ Wzruszająca, patriotyczna Msza Święta za Ojczyznę w warszawskim klasztorze u Ojców Dominikanów i rozpoczęcie uroczystych obchodów 100-lecia odzyskania niepodległości przez Polskę

oraz wiele spraw dotyczących naszego Stowarzyszenia i naszych członków, kącik „Warto Wiedzieć”, „Ciekawostki”, a także „coś nie coś” z atmosfery świąteczno-noworoczno-karnawałowej.

Ponieważ niniejsze wydanie „Biuletynu” oddajemy do rąk Czytelników u schyłku roku 2017, składamy wszystkim najserdeczniejsze życzenia zdrowych Świąt Bożego Narodzenia i szczęścia w 2018 roku!

Dziękujemy wszystkim, którzy utrzymywali z nami kontakt przez cały mijający rok, wspierali nas dobrym słowem i radą, i żegnamy się z nadzieją na kolejne spotkania.

Dziękujemy za odwiedziny w naszej siedzibie, za rozmowy telefoniczne i korespondencję e-mailową i tradycyjną (gromadzimy i archiwizujemy wszystkie kartki świąteczne).

Stałe wsparcie merytoryczne i organizacyjne Klubu VM:

